

ΤΟ ΖΑΓΟΡΙ ΜΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ & ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

Σίνα 4, 454 44 ΙΩΑΝΝΙΝΑ, Τηλ.: 26510 -74000 ΦΑΞ: 26510 -79286

Διαβάζεται από 2.000 Ζαγορίσιους στην Ελλάδα και σ' όλον τον κόσμο

ΕΤΟΣ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟ ΠΡΩΤΟ

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 364

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

2008

ΚΩΔΙΚΟΣ 2571

68 χρόνια από το αθάνατο έπος του '40

ΣΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΤΡΑΤΟ

Τραγούδια σου ταιριάζουνε τρανόφτερα. Πινδαρικοί
σου πρόπονν ύμνοι. Εσέ.

Κι όπου περνάς καμαρωτός, στρωμένα τα βαγιάκλαρα,
Ελληνικέ Στρατέ.

Με σύνθημα στα χείλη σου το «Ελευθερία ή Θάνατος»
τα έργα ειρηνικά
παράτησε και χύμηξες – αγρίμι πρωταμόλυτο
στα θρυλικά βουνά.

Και στον εχτρό τον πάνοπλον εφώναξες βροντόλαλα:
– Δε θα περάσεις, όχι!

Τον λεν η Πίνδο και το Ιβάν, το λέει η Μοράβα... του Τσολιά
τι αξίζει η ξιφολόγχη!

Σωτήρης Σκίπης

Ανακοίνωση

– Την **Κυριακή 28 Οκτωβρίου** και ώρα 11 π.μ. Θα γίνει από το Δήμο Κεντρικού Ζαγορίου επιμνημόσυνη δέηση στο άγαλμα της **Ζαγορίσιας Γυναίκας του '40**.

– Την **Κυριακή 2 Νοεμβρίου** υπό την αιγίδα Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης θα γίνει στις 11 η ώρα, όπως κάθε χρόνο η επιμνημόσυνη δέηση στον **Τύμβο της Γκραμπάλας**, αυτού του προμαχώνα που έκρινε την έκβαση της μάχης Καλπακίου αλλά και αυτού του ελληνοϊταλικού πολέμου το 1940. Καθήκον όλων η συμμετοχή μας στην εκδήλωση σαν ελάχιστο φόρο τιμής στα παλληκάρια, που εκεί έστησαν Κάστρο άπαρτο με τα κορμιά τους.

Η.Ι.Α.Ε.Ζ.

Χρονογράφημα**«Ανδρώπινα: Τρίτη (3η) ηλικία»****Σταύρου Συκιώτη**

τον ψυχολογικό μας χώρο.

Η 3η ηλικία του ανθρώπου ή φάση γήρατος της ζωής του είναι μια αδήριτη φυσιολογική εξέλιξη. Κάθε «έμβιον ον» ακολουθεί τη νομοτελειακή τροχιά της ζωής, όπου αφετηρία είναι η γέννηση και τέρμα ο θάνατος. Ωστόσο, κάθε άτομο, ανάλογα με τους δικούς του φυσιολογικούς κανόνες, έχει τη δική του διάρκεια ζωής, το δικό του μήκος. Έτσι, άλλοι απέρχονται από τη ζωή νωρίς ή λίγο αργότερα και άλλοι στέφονται με τον κότινο μιας εκατονταετίας. Πολλοί, βέβαια, οι λόγοι και παράγοντες (γενετικοί, κλιματολογικοί, διατητητικοί, ψυχολογικοί κλπ) που δεν αρίστανται από τον τρόπο σκέπτεσθαι, συμπεριφοράς και φιλοσοφίας, εν γένει, του ανθρώπου, σχετικά με τη ζωή.

Έτσι, ο άνθρωπος είναι βασικός μοχλός που ρυθμίζει –όχι απόλυτα βέβαια– το μήκος και την ποιότητα της ζωής του. Ο περίφημος γιατρός της αρχαιότητας (2ος αιών μ.Χ.) Γαληνός, από την Πέργαμο, είπε χαρακτηριστικά: «Κωλύσαι μὲν το

μάτων είναι μέτρον κρίσης και εκτίμησης.

Τα γερατειά –που χαρακτηρίζονται και περήφανα, σαν τα συνο-

δεύει η νεανική ζωτικότητα– επιφορτίζονται τις συνέπειες της συμπεριφοράς των δύο προηγούμενων φάσεων της ζωής. Συνεπώς, η λειτουργική συμπεριφορά των έχει επιπτώσεις στη φάση της τρίτης

Μια Αριστινή, υπερήλικη γυναίκα, υπερενηνκοντούτιδα (μακαρίτισσα πια), διπλωμένη «στα δυο» από το χρόνο, υποβασιάζει με το αριστερό της χέρι το ύπαρξής και της ζωής, όσο ο πανδημότερος χρόνος θα της στερήσει το ενεργητικό στοιχείο της ζωής την ανάσα, το οξύγονο.

γήρας αδύνατον, επισχέιν δε το τάχος αυτού δυνατόν» (το να εμποδίσουμε το γήρας να έρθει είναι αδύνατον – αφού είναι φυσιολογική αναγκαιότητα– το να αναχαιτίσουμε (εμποδίσουμε) την ταχύτητά του μπορεί). Κι ο Πίνδαρος πιο θαρρετός, θεωρώντας την αφετηρία του γήρατος αρχή, μας λέει: «**Το γήρας είναι η παιδική ηλικία της αιωνιότητας**». (Παραθέτω, από το αρχείο μου μια «φιγούρα» ανθρωπίνης αιωνιότητας. Θα το μοιράσετε να την αντικρίσετε, σαν δική σας φιγούρα, στον καθρέφτη σας;) Η σχετικότητα των πραγ-

Τούτη τη φορά, δεν χρειάστηκε να αναζητήσω το θέμα μου για το φύλλο του μήνα Οκτώβρη. Το ξημέρωμα της πρώτης μέρας του, μου υπαγόρευσε το θέμα: «**Την πρώτη Οκτωβρίου γιορτάζεται παγκόσμια η ημέρα της Τρίτης Ηλικίας**».

Ευκαιρία να «αλλάξουμε σελίδα», καθώς εκφράζονται οι «κοπελιές» που παρουσιάζουν τα Δελτία Ειδήσεων στην Τηλεόραση. Άλλωστε, μια καλή ευκαιρία να αλλάξουμε «χρονογραφική» θεματολογία. Αρκετά και για πολλά χρόνια, ασχοληθήκαμε με τον ίδιο το χρόνο, στο ετήσιο κυκλογύρισμά του και τα παρακλάδια του, όπως είναι οι εποχές, οι μήνες και ό,τι φέρνουν μαζί τους, γιορτές, επετείους, γεγονότα κλπ.

Σήμερα, παρατηρούμε πως, κάτι αντίστοιχο με το χριστιανικό εορτολόγιο, έχει δημιουργηθεί ένα πολιτικο-κοινωνικό εορτολόγιο, από παγκόσμιους ή εθνικούς φορείς, κι ακόμα από κοινωνικούς ή επαγγελματικούς φορείς. Όλες οι μέρες του χρόνου έχουν μία ή περισσότερες καθιερωμένες παγκόσμιες ή εθνικές εορτές. Μια τέτοια είναι και η «**Παγκόσμια ημέρα της Τρίτης Ηλικίας**» του ανθρώπου, που γιορτάζεται την πρώτη ημέρα του Οκτώβρη.

Την ίδια, μάλιστα, μέρα, όπως και στο εκκλησιαστικό εορτολόγιο μπορεί να γιορτάζει πολλούς αγίους την ίδια μέρα, έτσι και την πρώτη Οκτώβρη γιορτάζεται: «**η ημέρα της γυναικείας φτώχειας**» από το Δίκτυο Γυναικών Ευρώπης και η «**Πανευρωπαϊκή ημέρα μεταμόσχευσης**».

Η «Τρίτη ηλικία» της ζωής του ανθρώπου αντιπροσωπεύει την τρίτη φάση της ζωής του, που αρχίζει, κατά τα καθιερωμένα, από το 65ο χρόνο, κι όσο... πάει. Κατά μια άλλη διατύπωση, η ηλικία της ζωής του ανθρώπου προσδιορίζεται από τη γέννηση-ανάπτυξη (δράση) - φθορά (που τερματίζει στο θάνατο). Φιλοσοφικά ή λογοτεχνικά αυτός ο προσδιορισμός αντιστοιχεί στην 'Ανοίξη- το Καλοκαίρι και το Φθινόπωρο.

Αναμφίβολα, η ηλικιακή αυτή περίοδος του ανθρώπου, είναι σοβαρό θέμα, γιατί έχει πολλές παραμέτρους. Από πλευράς φυσιολογίας οι παράγοντες είναι κύρια ψυχολογικοί, όσο και πνευματοσωματικοί, άλλοι δε είναι Πολιτικο-Κοινωνικοί και επικοινωνιακοί στο στενό ή ευρύτερο περιβάλλον.

Η περίοδος αυτής της ηλικίας χαρακτηρίζεται, απλά, με τη λέξη «**γήρας ή γερατειά**». Και όπως είπε κάποιος σοφός αρχίζει από τη στιγμή που ο άνθρωπος θα πει «γέρασα». Κάτι ανάλογο λέει και ο Ντάκμαρ Ουγκο Σόιχλ: «**Την ίδια στιγμή που σου μοιάνει στο κεφάλι η ιδέα ότι είσαι πολύ γέρος, γίνεσαι γέρος**». Κάτι που καταδεικνύει πόσο ο εγκέφαλός μας επηρεάζει

Το θέμα της 3ης ηλικίας είναι πολύπλευρο. Δεν χωράει σ' ένα χρονογράφημα. Ως τώρα, με όσα γράφουμε παραπάνω, οριοθετούμε κάπως το χρόνο και κάποια γνωρίσματα της. Ωστόσο, υπάρχει η ουσιαστική πλευρά της ζωής και ψυχολογίας των ανθρώπων της 3ης ηλικίας. Ιδιαίτερα, στη σημερινή μας εποχή που οι συνθήκες ζωής και οι αντιλήψεις του κόσμου έχουν πολλαπλώς διαφοροποιηθεί από το χτες, πριν 30-50 χρόνια. Οι διαφορές αυτές ξεκινούν από το οικογενειακό περιβάλλον, περνούν στην πολιτεία και παγιώνονται στην νοοτροπία και συμπεριφορά της Κοινωνίας, εν γένει... Αποξενωμένος ο σημερινός υπερήλικας, από την ενεργό συμμετοχή του στην τρέχουσα ζωή, λόγω συνταξιοδότησής του ή ανημπόριας του, απομονώνεται στον εαυτό του με τον οποίο, πολλάκις, δεν καταφέρνει να επικοινωνεί ψυχολογικά και φιλοσοφικά. Αποτέλεσμα, να ζει την καθημερινότητά του απαξιωτικά και μοιραία, να γίνεται ψυχολογικό θύμα της μοναξιάς, της απογοήτευσής, της κοινωνικής πομόνωσης.⁽¹⁾

Το θέμα των ανθρώπων της τρίτης ηλικίας είναι πολύπυχο. Απαιτεί πολύ σεβασμό και αναγνώριση της προσωπικότητάς τους, που την χαρακτηρίζει, γενικά, η σοφία της πείρας, η σύνεση της ζωής, το έργο της όποιος προσφοράς στην κοινότητα, τον περίγυρό τους και στη γενεία, τον μεγαλύτερο κοινωνία. Επιμικρή ή μεγαλύτερη κοινωνία. Πανανγγραμμάτικα, ο Καθηγητής Παναγγραμμάτικα, σ'ένα κείμενό του σχετικό με την ωριμότητα και μακροβιότητα, καταλήγει: «**Η γεροντική ηλικία είναι μια κατάσταση πνεύματος και σώματος κι όχι ορισμένος χρόνος ζωής**».

Ελπίζω να έχω ευκαιρία να επανέλθω στα θέματα της «Τρίτης Ηλικίας» (στην οποία ανήκω) ιδιαίτερα σ' εκείνα που αναφέρονται στον ψυχολογικό τους χώρο. Το κείμενό μου τούτο σαν μια πρώτη προσέγγιση στο θέμα.

1. Να αναθυμάται, τότε, τον αρχαίο Σοφοκλή που είπε: «**Αδυναμία και μοναξιά είναι όλο που μου απόμεινε στα γεράματά μου**».

Αναγκαία διευκρίνιση: Αναφέρομαι στο φύλλο του «Ζαγοριώτικου» του προηγούμενου μήνα Σεπτεμβρίου, Νο 363, σελ. 11. Κάποια παραδρομή, στον τίτλο του κειμένου μου, δημιούργησε, αρχικά, κάτι το ακατανόητο, που στη συνέχεια του κειμένου, ο παρατηρητικός αναγνώστης μπορούσε να μαντέψει.

Ο τίτλος του κειμένου μου ήταν η λέξη: «**Προσφορά**», αντί του τίτλου «**Με τη σκέψη στον Άγγελο**», που προστέθηκε στο γραφείο του περιοδικού για να χρησιμοποιηθεί ως υπέρτιτλος. Μόνο που από κάποιον αβλεψία, ο υπέρτιτλος «έφαγε» τον τίτλο. Συγγνώμη.

Στ. Συκ.

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΕΚΕΙΝΟΥ ΤΟΥ ΟΚΤΩΒΡΗ ΤΟΥ 1940**ΟΤΑΝ ΟΙ ΒΡΑΧΟΙ ΤΟΥ ΝΤΟΒΕΡ...**

— Όταν οι βράχοι του Ντόβερ είχαν τυλίξει τις πληγές τους με τις γάζες μιας ομίχλης που προοιωνίζονταν το αβέβαιο, όταν ο Θεός είχε χάσει τ' αρνάρια του στα μονοπάτια των λύκων και δεν τα νοιάζονταν πια, όταν οι ρίζες του Ευρωπαίου ρουφούσαν αντί γλυκό νερό αρρωστημένη λάσπη, τα μάτια του αντί φως δέχονταν βελόνες, τ' αυτιά του αντί μουσικές τη σιωπή που ακολουθεί μια μεγάλη καταστροφή και το μυαλό του βούλιαζε, βούλιαζε σε απύθμενο βούρκο, τότε ήρθε και η σειρά του τόπου μας.

Όλ' αυτά όλοι τα γνωρίζουμε, κι ακόμα θυμούμαστε εκείνο το μουσκεμένο πρωινό του Οκτώβρη που σταθήκαμε έτσι λυπημένοι και κατάμονοι, όχι σκιασμένοι. Μόνη μια λύπη απέραντη μας κρατούσε σφιχτά. Αντικρύζαμε τις απότομες χαράδρες του τόπου μας κι ακούγαμε τους γλοιώδεις φρικτούς κροταλίες που σέρνονταν κατά μας. Τους ακούγαμε να πλησιάζουν... Φθάνανε.

Και τότε θυμηθήκαμε την ιστορία των κουναβιών πως, σαν τα πιάνει το δόκανο, ροκανίζουν όλη νύχτα το κόκκαλο του ποδιού τους και παν' ελεύθερα πια να πεθάνουν στα δάση.

Και είπαμε, τ' είναι η ζωή; Και νοιώσαμε το αίμα μας να χτυπάει με μανία σαν ο άδικα φυλακισμένος τους τοίχους του κελιού του. Ενδόσαμε στην ορμή του ανεβήκαμε μια και δού και είκοσι βουνοκορφές σε θανάσιμο βαλς με τους κροταλίες. Πονούσαμε και πονούσαν.

Τα λόγια του Ρόντγχαρντ Κίπλινγκ βαρούσαν σαν σφυριές την καρδιά μας:

«**Αν νεύρα και καρδιά μπορείς και σπλάχνα και μυαλό και όλα να σφιξεις**

να σε δουλεύουν ξαναρχής κι' ας είναι από πολύν καιρό σωσμένα,

και να κρατιέσαι πάντα ορθός όταν δεν σώχει τίποτε απομείνει, παρά μονάχα η θέληση,

κράζοντας σ' όλ' αυτά: Βαστάτε!»

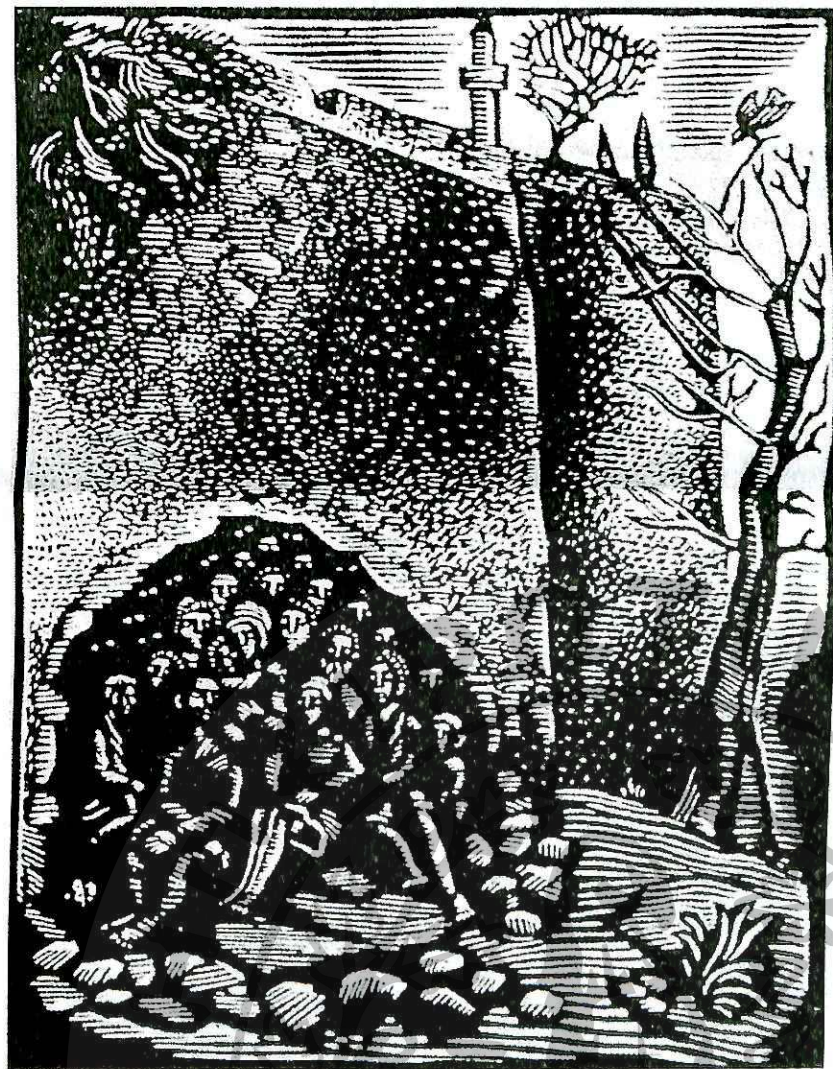
Νοιώσαμε πως εκείνη τη μέρα κάναμε –σεμνά και με σφιγμένα δόντια– κάτι το ιστορικά μεγάλο, κάτι το αποφασιστικά σωστικό για τον άνθρωπο του πλανήτη μας. Και δεν απατηθήκαμε: Άλλο πράμα αν ο κτηνώδης Καιοσαρμός άλλαξε τώρα χρώμα και φωνή, σαν το λύκο του παραμυθιού και προσπαθεί να παγιδέψει

τον άνθρωπο, να τον μαντρώσει και να τον ποτίσει μίσος για τον εαυτό του, για τον συνάνθρωπο, για την Ελευθερία.

Εμείς δε λέγαμε να κόσουμε το βαλς. Πώς να ενδόσεις να σου ξερριζώσουν τα δέντρα που φύτεψες, να σου πάρουν το κρασί σου που σπιθίζει, τη γυναίκα που σε βύζαξε, την κοπέλλα και τον τάφο, να σου θρυμματίσουν τ' όνειρο –ζώντας σου– που είχες

πιο κι από το Θάνατο, τα δολερά πλοκάμια του κτηνώδη Καιοσαρμού.

Κι έτσι δεν πάσαμε. Κι εμείς το βγάλαμε πέρα: Γιατί σε κάθε κλείδωση του κορμιού μας είχε φωλιάσει κι από μια μικρή θερμή αγάπη. Όταν πονούσαν τα μηνίγια μας, πονούσε και μ' αγάπη, όταν χτυπούσαν σα ξύλινα τα παγωμένα πόδια μας και δε βαστούσαν πια, συγκρατούσε

Σπύρος Βασιλείου, «Καταφύγιο στο Κάστρο» (ξυλογραφία, 15,4 Χ11,8). Πρόκειται για ένα από τα πρώτα χαρτικά του Βασιλείου και είναι ανάμνηση από το φρούριο των Ιωαννίνων, όπου οι άνθρωποι είχαν ανοίξει τρύπες μέσα στις οποίες ζούσαν για να προστατεύονται από τους βομβαρδισμούς.

πλάσει για ον ελεύθερο άνθρωπο, να σου κάψουν τα βιβλία που τα θεωρούσες ιερά κιβωτό; Η ψυχή μας το έζησε μ' ένταση εκείνο το: «ου καταισχύνω τα όπλα τα ιερά και την πατρίδα ουκ ελάττω παραδώσω». Μέσα μας έπαλε μια πρωτόγνωρη φλέβα, η φλέβα της σκληρής ευθύνης.

Κι' εκείνοι πάλι – που δεν ήτανε δράκοι, μα κάτι γλυκά παιδιά της Μεσογείου– σκιάζονται

τους αρμούς μας μια αγάπη. Ναι, η αγάπη που καταύγαζε τη λυπημένη ψυχή μας μ' ένα φως μυστικό. Κ' ήταν αυτό το φως που οδηγούσε τα χέρια μας να δίνουν νερό, κουραμένα και τσιγάρα στον αιχμάλωτο... Σ' όλον αυτόν τον τραχύ αγώνα σταθήκαμε με αγνή ανθρωπιά. Σήμερα, αύριο και πάντα, αυτή την υπέροχη ανθρωπιά μας, τη χαϊρόμαστε πιο κι απ' όλα. Ο πόλεμος δεν μας είχε

φθίρει τον πυρήνα του «αγαθού» και δεν επέτρεψε, αυτό, στο ζώο να εκδηλωθεί. Στα μετόπισθεν δε σημειώθηκε καμιά χειρονομία σε βάρος των αιχμαλώτων, παρ' όλη την σφοδρή αγανάκτηση του λαού μας για την απροσηχμάτιστη εισβολή. Και οι γενιές που θάρθουν, αυτή την ακηλίδωτη στάση μας ως πρωτοθαυμάσουν. Αυτή και μόνο η ανάταση του λαού μας ως τους σταθεί μέγα μάθημα.

Εμείς, οι νεοέλληνες με τους χαμηλούς πνευματικούς ορίζοντες και την κατώτατη, σε σύγκριση με τους δυτικοευρωπαίους παιδεία μας, αποκομμένοι τετρακόσια χρόνια απ' τον πολιτισμό, ελποσούντες και σχεδόν πεινασμένοι, πέμψαμε το πλέον ελπιδοφόρο και σωστικό μήνυμα στην οικουμένη: ανένδοτη αντίσταση στο κακό.

Εκείνοι, οι αντίπαλοι, λύγισαν γιατί εμπρός και πίσω και μέσα τους ήταν ένα πολικό ψύχος. Οι υπεύθυνοι φωνές του Benedetto Croce και άλλων είχαν εξοριστεί. Αν μια λεμονιά στη Σικελία άνθιζε, αν μια δοξαριά στο Μιλάνο εκλιπαρούσε ακροατές, αν ένα ξύλινο σπίτι στα πόδια των Άλπεων άκουγε μοναχό το «Άγια νύχτα...», ήταν μια λεμονιά, μια δοξαριά, ένα ξύλινο σπίτι, σ' έν' άλλο αστέρι. Αυτή την «απάθεια», αυτό το «ψύχος» που τ' ονομάζουν έλλειψη ηθικού ερείσματος, τους γέμιζε «πάνικο» που πάντα εξευτελίζει τον άνθρωπο.

Θυμούμαστε συχνά εκείνη τη φθινοπωρινή μέρα του 1940 με μια παράξενη νοσταλγία. Ίσως γιατί τότε τεντώθηκε σαν τόξο το Είναι μας και η ψυχή μας – βέλος, έσχισε ύψη που μήτε καν υποπτευόμαστε πριν την ύπαρξή τους. Στο μυαλό μας εδεδόχε ένας έξοχος παραλογισμός. Τότε, είχαν παγώσει για μια στιγμή τα χέρια μας στις σκαντάλες των όπλων, περιμένοντας την προσταγή του «να!» που εκπροσωπούσε το λογικό, του «όχι» πύο εκπροσωπούσε το παράλογο. Και το παράλογο νίκησε διπλά και ήταν μια εποχή που οι βράχοι του Ντόβερ στέκανε μακρύα μας πληγωμένοι και που η Ευρώπη είχε παραδοθεί σε μια νύστα θανάτου στα σαγόνια του κτηνώδους δεινόσαυρου...

Φ.Τ.
(Από το περιοδικό «Ηπειρωτικές Σελίδες» 1952).

Με πολύ χαρά δημοσιεύουμε, παρακάτω, ρεπορτάζ Αθηναϊκής εφημερίδας με τη βράβευση της αγαπητής μας Αγλαΐας, Ζαγορίσια με τα όλα της.

Η μακρόχρονη ζωή της (διάγει ήδη το 96ο έτος της ηλικίας της και πάντα ακμαία) είναι συνυφασμένη απόλυτα με την έφεση προσφοράς, σαν δασκάλα, σαν γυναίκα, σαν πατριώτισσα, σαν Ζαγορίσια.

Αυτή την έφεση προσφοράς, που κι εμείς τη γνωρί-

ζουμε γιατί αφειδώλευτα πάντα εκφράζεται και προς «Το Ζαγόρι μας», την έκανε όμορφο σονέτο ο συγχωριανός της καθηγητής Μενέλαος Κικόπουλος, το οποίο και δημοσιεύουμε μαζί με το ρεπορτάζ της βράβευσής της για την προσφορά της στον πόλεμο του 1940.

Σεβαστή και καλή μας Αγλαΐα, νάσαι πάντα καλά και γερή σαν τον «Στούρο» του Τσερβαριού σου!

«Ζ»

Εκδήλωση στο Πνευματικό Κέντρο Αγ. Στεφάνου για την 28η Οκτωβρίου

τα γράμματα που έστειλαν στις οικογένειές τους, ενώ έπλεκα και κάλυπες τις οποίες στέλναμε στο μέτωπο. Στο πρόσωπό μου τιμάτε όλες τις γυναίκες της Πίνδου". Ολοκληρώνοντας την ομιλία της η 90χρονη κ. Βολογιαννίδου, συγκίνησε το ακροατήριο λέγοντας, "Απόψε μου προσέσατε 30 χρόνια ζωής".

Με αφορμή την 63η επέτειο από την 28η Οκτωβρίου του 1940, το Πολιτιστικό και Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Αγίου Στεφάνου διοργάνωσε εκδήλωση μνήμης, στην οποία, μεταξύ άλλων, τιμήθηκε η δασκάλα αγωνίστρια της Πίνδου κ. Αγλαΐα Βολογιαννίδου-Λευθεριώτου, από τον Δήμαρχο του Αγίου Στεφάνου κ. Διονύση Σακελλαρίου.

Η κ. Βολογιαννίδου-Λευθεριώτου κατά τη διάρκεια του πολέμου πρόσφερε σημαντικές υπηρεσίες στον αγώνα για την ελευθερία, καθώς υπηρέτησε ως εθελόντρια νοσοκόμα στο πρόχειρο νοσοκομείο που είχε ιδρύσει ο σύζυγος της, διοικητής της υποδιεύθυνσης Χωροφυλακής Πάργας. Εμφανώς ικανοποιημένη για την βράβευσή της, η κ. Βολογιαννίδου-Λευθεριώτου τόνισε: "Το 1940 εργαζόμουν ως δασκάλα, σε σχολείο της Πάργας, όμως με την έναρξη του πολέμου υπηρέτησα ως εθελόντρια νοσοκόμα. Καθημερινά δεχόμουν τους τραυματίες και έκανα ό,τι ήταν δυνατό για να τους απαλύνω τον πόνο. Πολλές φορές τους έγραφα και

Ο Δήμαρχος κ. Σακελλαρίου στον χαιρετισμό του για την επέτειο της 28ης Οκτωβρίου τόνισε "Με την αποψινή εκδήλωση τιμάμε όλους αυτούς που αγωνίστηκαν για την ελευθερία μας. Είναι τιμή για όλους, αλλά και για εμένα προσωπικά να βραβεύσω την κ. Βολογιαννίδου, μία γυναίκα που με όλες της τις δυνάμεις βοήθησε στον αγώνα για την ελευθερία της χώρας μας. Στο πρόσωπό της τιμούμε όλους τους αγωνιστές του πολέμου του 1940. Το "ΟΧΙ" του 40' έχει καταγραφεί ως ιερό σύμβολο ελευθερίας και

φωτίζει το παρόν και το μέλλον μας. Οι ήρωες του 1940 μας δίδαξαν τι θα πει Εθνική αξιοπρέπεια και πίστη, ότι μπορούμε να πετύχουμε αυτό που μοιάζει ακατόρθωτο όταν υπάρχει ομοψυχία, θέληση και αίσθημα υψηλού καθήκοντος".

Η κ. Παναγιώτα Ατσαβέ, Λυκειαρχής του Αρσακείου ήταν η κεντρική ομιλήτρια της εκδήλωσης, η οποία ανέπτυξε το θέμα: "Η επέτειος της 28ης Οκτωβρίου στην εποχή της Παγκοσμιοποίησης και την ιδιαίτερη σημασία που αποκτά σήμερα". Μεταξύ άλλων ανέφερε: "Η 28η Οκτωβρίου του 1940 έφερε στην επιφάνεια για ακόμα μια φορά όλες τις αρετές

Χαιρετισμό απηύθυνε η πρόεδρος της Ενώσεως Γυναικών Ηπείρου κ. Εύα Χαλτσά.

Στην εκδήλωση η κ. Αφροδίτη Κανέλη συνοδευόμενη από τον πιανίστα κ. Γιώργο Μαρσέλλο, ερμήνευσε με μοναδική ευαισθησία τραγούδια της Σοφίας Βέμπε.

Στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου παρευρέθηκαν ο Δήμαρχος, κ. Σακελλαρίου, ο Αντιδήμαρχος, (εμπνευστής της εκδήλωσης), κ. Ευαγ. Δαφνής, μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου Αγίου Στεφάνου, οι Βουλευτές της Ν.Δ. κ.κ. Αθ. Μπούρας και Γ. Βλάχος, ο Αντινομάρχης Αν. Αττικής, κ. Ν. Καντέρης, ο τ. Υπουργός κ. Απ. Σταύρου, ο τ. βουλευτής κ. Β. Οικονόμου, ο πρόεδρος της Ν.Ο.Δ.Ε. Β. Αττικής, κ. Αθ. Μανούρης, ο διοικητής της 651 ΤΑΞΥΛΠ, Ταξίαρχος κ. Γιαννούτσος Ηλίας, και οι ιερείς του Ι.Ν. Αγ. Στεφάνου π. Ανδρέας και π. Βασίλης.

Η εκδήλωση παρουσιάστηκε από την κ. Ρούλα Βαλλίνου και ολοκληρώθηκε με χορευτικό από το παραδοσιακό συγκρότημα της Ένωσης Γυναικών Ηπείρου.

ΣΤΗΝ ΑΓΛΑΪΑ Π. ΛΕΥΘΕΡΙΩΤΗ - ΒΟΛΟΓΙΑΝΝΙΔΗ

Δέσποινα σεβαστή, καλή μου φίλη, οι πράξεις σου, τα λόγια σου στα χείλη χρόνια την πρέψη του χωριού πασκίζουν, τις εκκλησιές, τους σύλλογους φροντίζουν.

Μεγάλο σου σε χρήμα το κοντύλι για τ' Αι-Νικόλα το σβηστό καντήλι· πολλές δωρεές τα χέρια σου μερίζουν στα σωματεία του χωριού, που ανθίζουν.

Τιμή σε σένα αρχόντισσα κυρά μας τ' άνοιγμα του χορού στο πανηγύρι,* αβρή προτίμηση, κρυφή χαρά μας.

Το έργο σου για τη γενέτειρά μας την πλάστιγγα της έγνοιας μας θα γύρει, θα γίνει οδηγητής στην προσφορά μας.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ ΚΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΕΝΕΛΑΟΥ ΣΤ. ΚΙΚΟΠΟΥΛΟΥ Στοχασμοί Ποιητική Συλλογή Γιάννινα 2008

Νίκος Θ. Υφαντής

Η νέα ποιητική συλλογή του Μενέλαου Κικόπουλου «Στοχασμοί» (Γιάννινα 2008), βλέπει το φως της δημοσιότητας μετά από δύο χρόνια από την προηγούμενη ποιητική του συλλογή «Θύμησης» (2006), με θαυμάσια ιχνογράφηση σχεδίων στο εξώφυλλο από τον Μιχάλη Ματθ. Οικονομίδη. Είναι αφιερωμένη στην αδερφή του Βασιλική, στην οποία αφιερώ-νει και το 9ο σονέτο της συλλογής:

Μικρή αδερφή πολυαγαπημένη,
ό,τι πολύτιμο μου απομένει
από την πατρική τη φαμελιά μας,
είσαι εσύ, η μόνη κοπελιά μας...

Πρόκειται για ποιήματα, τα οποία αισθητικά ορίζουν ανεξίτηλα τον τόπο που υπηρετούν. Στόχος τους δεν είναι να διηγηθούν μόνο ιστορία, αλλά να μεταδώσουν αισθήματα.

Η παρουσία του Μενέλαου Κικόπουλου στα Γράμματα –πέρα από την εκπαιδευτική του προσφορά– είναι σημαντική και αξιοθαύμαστη. Αθόρυβος, δημιουργικός, με προσωπική πνευματική θωράκιση, ήρεμος και αποδοτικός, χωρίς τυμπανοκρουσίες και ανούσιες δημόσιες παρουσιάσεις, δεμένος ή καλύτερα ταυτισμένος με τον τόπο της καταγωγής του και τον κόσμο του, με τα πνευματικά του δημιουργήματα στην ιστορία και λαογραφία, πλουτίζει την ηπειρωτική βιβλιογραφία και με τις ποιητικές του συλλογές δημιουργεί ευχάριστες ψυχικές καταστάσεις. Δάσκαλος, λόγιος, συγγραφέας και ποιητής. Εξαιρετικά ενδιαφέρον το συγγραφικό του έργο, το οποίο αποτελούν δύο τόμοι για τη γενέτειρά του: «Ελαφότοπος (Τσερβάρη), Ιστορική Μονογραφία» (1991) και «Ελαφότοπος (Τσερβάρη), Λαογραφία» (2000) και οι ποιητικές συλλογές: «Νόστος» (1974), «Τρίκυκλο» (2003) και «Θύμησης» (2006). Η παρούσα συλλογή είναι η τέταρτη στη σειρά των ποιητικών του συλλογών. Διαιρείται σε δύο μέρη: Στο πρώτο μέρος «Λυρικός Στίχος» περιλαμβάνονται είκοσι (20) αντιπροσωπευτικά σονέτα. Όπως είναι γνωστό τα σονέτα είναι σύντομα ποιήματα που αποτελούνται από 14 στίχους, που διαιρούνται σε δύο τετράστιχα και σε δύο τρίστιχα.

Τα σονέτα αναφέρονται: Σε τόπους (Ελαφότοπος (Τσερβάρη), Το Κάστρο, Το χωριό οι εποχές), σε πρόσωπα αγαπημένα που ταξίδεψαν για την αιωνιότητα (Στον Παναγ. Ξ. Στέα, Ο θάνατος του παλικάριού, Ο θάνατος του κοριτσιού, Στην Αγλαΐα Π. Λευτεριώτη - Βολογιαννίδη, Στον Αναστάση Μ. Αίλη, Στον Θεόφιλο Μ. Καρα-Στον νονο πρεσβύτερο), σονέτα νοσταλγικά σε μνήμες προσωπικές και γεγονότα αλησμόνητα, σε στοχασμούς αγάπης (Στοχασμοί, Νοσταλγία, Η μάνα, Όνειρα, Ηλιοβασιλέμα, Το Χινόπωρο):

Στις στράτες του χωριού θα σεργιανίσω,
τον κόσμο του στις ρούγες θ' απαντήσω,
καλόδεχτος στην ακριβή αγκαλιά του.
(Νόστος).

Χαρακτηριστικό η πολύχρονη προσμονή της μάνας για την επάνοδο στο πατρικό σπίτι του ταξιδεμένου γιου, που χάθηκε στα ξένα και δεν έρχεται:

Η μάνα μάταια θα περιμένει
το γυρισμό του γιόκα η καμένη
τον πλάνεψαν τα ξένα και εχάθη.

Το δεύτερο μέρος περιλαμβάνει δώδεκα ποιήματα παραδοσιακού στίχου. Τραγουδάει εξωκλήσια (Η Αγία Παρασκευή), πανηγύρια (Το Πανηγύρι τ' Αι-Νικόλα Καλυβίων) και άλλα δέκα αφιερωμένα στη γενέτειρά του, που τόσο πολύ ύμνησε και στην ιστορία και λαογραφία του:

Ξένε, αν δεις ένα χωριό που τραγουδάει η φύση,
κάθε κλαρί του και πουλί, καθ' ανθός και μελίσι,
εκεί να ρίξεις άγκυρα, εκεί να βρεις κλινάρι,
έφθασες, φίλε μου καλέ, στ' αγέρωχο Τσερβάρη...
(Το Τσερβάρη)

Ποιήματα για τα μαγαζιά (Το καφενείο του χωριού), για τη φύση και τις ομορφιές της (Η κόρη στη ρεματιά, Το έλατο), για τα ξεκλήσια (Η Ζωοδόχος Πηγή). Στο ποίημα, Ανατολή ήλιου, τραγουδάει τον κόσμο του χωριού που ζωντανεύει τους χωριανούς που ξεκινούν για τα «ειρηνικά τους έργα», τη φύση που ξυπνάει από τον νυχτερινό λήθαργο:

Κατάκορφα στου Στούρου μας τη φαλακρή τη
ράχη,
ανέτειλε ο ήλιος μας, φωτίστηκαν οι βράχοι,
λαμπάδιασαν τα ξέφωτα, ο κάμπος μας αχνίζει,
τ' αγαπημένου μας χωριού η πέτρα του ροδίζει...
(Ανατολή ήλιου).

Στο 12ο παραδοσιακό 15/σύλλαβο τραγουδι αναπαριστά με τρόπο παραστατικό τα χειμωνιάτικα βράδια στο χωριό, όταν όλη η φαμίλια, ενώ έξω οι νυχάδες του χιονιού στρώνουν τις ρούγες και τα σοκάκια, καθισμένοι γύρω από το αναμμένο τζάκι, απολαμβάνουν τη ζεστασιά και την οικογενειακή θαλπωρή:

Ω! της στιγμής καλοτυχιά, η ακριβή εικόνα
της χειμωνιάτικης βραδιάς στο σπιτικό κοιτώνα.
Ευλογημένοι οι στοχασμοί που την κρατούν
ακόμα
στο πέρασμα των χρόνων μας, αχάλαη στο
χρώμα.
(Δίπλα στο τζάκι).

Μια χρονική και τοπική περιδιάβαση του ποιητή στον στενό και ευρύτερο χώρο της γενέτειράς του, από την οποία εμπνέεται. Αναμνήσεις και εμπειρίες προσωπικές, τις οποίες, με τόνους λυρικούς, άλλοτε θλιμένους και άλλοτε χαρούμενους, «στοχαστικά γυρνά στα περασμένα» και με περίσκεψη «αναπολεί τα ευλογημένα χρόνια».

Φωνή ηπειρωτική, Ζαγορίσια, καθαρή, διαυγής που απελευθερώνει. Πολλές φορές γίνεται στενόχωρη, απολογητική και θλιβερή διατρέχοντας τον χρόνο και αγκομαχώντας ανάμεσα στο σήμερα και στο χθες. Νοσταλγικός πλημμυρισμένος από αναμνήσεις μιας ζωής που, με το πέρασμα των χρόνων, σχεδόν έσβησε και για την οποία ο ποιητής επιστρέφει νοσταλγικά στο «ριζιμίο λιθίρι»:

Στις στράτες του χωριού θα σεργιανίσω,
τον κόσμο του στις ρούγες θ' απαντήσω,

ΜΕΝΕΛΑΟΥ ΣΤ. ΚΙΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΟΙΗΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ

ΓΙΑΝΝΙΝΑ 2008

καλόδεχτος στην ακριβή αγκαλιά του.
Στο έρμο μεσοχώρι θα ραδίσω,
στα πέτρινα θronιά του θα καθίσω,
ο νόστος μου πνοή στη σιγαλιά του.
(Νόστος).

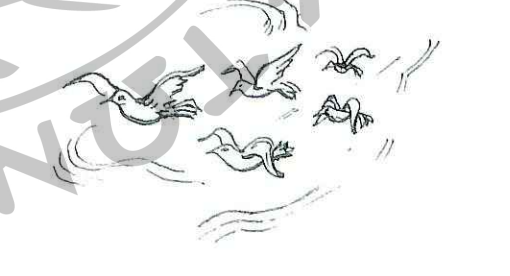
Ποίηση εμπνευσμένη από το περιβόλι του τόπου του γεμάτη πάθος, στοχασμούς και συναισθήματα. Ο ποιητής για ό,τι έχει σχέση με τον γενέθλιο τόπο και τους ανθρώπους του το απεικονίζει κατά τρόπο παραστατικό και πηγαίο. Παιδικές μνήμες, επιθυμίες, λαχτάρες, ψυχικές καταστάσεις, όλα κλωθογυρίζουν μέσα του, αποτυπώνονται στο χαρτί και τον λυτρώνουν.

Τα ποιήματα λυρικά (σονέτα) και παραδοσιακά, ξαφνιάσματα της μνήμης, ίσκιος ανάερος, όνειρα της νιότης, οραματισμοί, βράχια, νερά, ταξίδια και προσκυνήματα. Ακούς να αχολογάει ο πρωινός αέρας, αγναντεύεις βουνοπλαγιές και τόπους άφθαρτους από τα χρόνια. Αγάπες και όνειρα συνταιριασμένα σε έναν και μοναδικό στίχο. Επιστροφή στις ρίζες.

Αβώος ο λόγος του, παρθενική ημερότητα η ποίησή του, μας οδηγεί σ' έναν κόσμο όμορφο, απόφιο, μακριά από τη σύγχρονη τύρβη και τις κοσμογονικές θολούρες.

Ποίηση με τα μέτρα της παράδοσης, καημοί της αγάπης και εικόνες που συνθέτουν τη λάμψη των τραγουδιών. Οι χάρες του χωριού που χάθηκαν, οι πόνοι της ξενιτιάς, οι βουβές «ρούγες» και τα έρημα ξεκλήσια.

Η φωνή της πατρικής γης αγκαλιάζει τον ποιητή ολοκληρωτικά. Ποίηση με αίσθημα και ευθύνη.

ΜΝΗΜΗ ΛΕΑΝΔΡΟΥ ΒΡΑΝΟΥΣΗ

Βιβλιοπαρουσίαση

Με τη συμπλήρωση 15 χρόνων από τον πρόωρο θάνατο του μεγάλου τέκνου του Ζαγοριού **Λεάνδρου Βρανούση**, ο Σύνδεσμος Αποφοίτων Ζωσιμαίας Σχολής Ιωαννίνων «ΟΙ ΖΩΣΙΜΑΔΕΣ» τιμώντας τη μνήμη του οργάνωσε σχετική εκδήλωση την 1η Οκτωβρίου 2008 στην αίθουσα Βασιλείου Πυρσινέλλα του Πνευματικού Κέντρου Δήμου Ιωαννινών με την παρουσίαση του βιβλίου «**ΛΕΑΝΔΡΟΣ ΒΡΑΝΟΥΣΗΣ**» Ο αγωνιστής της Εθνικής Αντίστασης, ο ερευνητής, ο επιστήμονας, ο Ηπειρολάτρης.

Πρόκειται για μια πολυτελή έκδοση, έργο του διακεκριμένου συγγραφέα **Σπύρου Εργολάβου** με τη χορηγία του Ριζαρείου Ιδρύματος (του οποίου ο Λ. Βρανούσης διετέλεσε Σύμβουλος του Πολυμελούς Διοικητικού Συμβουλίου)

και την όλη επιμέλεια είχε ο Σύνδεσμος των Ζωσιμάδων. Η εκτύπωση έγινε στα τυπογραφεία Μ. Δούβαλη - Π. Αποστόλου & Σια.

Την εκδήλωση τίμησαν οι Αρχές της πόλης των Ιωαννίνων και ενός πολυπληθούς ακροατηρίου από πνευματικούς ανθρώπους φίλους και συμπατριώτες του τιμωμένου προσώπου.

Την παρουσίαση του βιβλίου έκανε ο ίδιος ο συγγραφέας -Σπύρος Εργολάβος- ο οποίος με τη γνωστή του ευφράδεια αλλά και την πλούσια πνευματική του συγκρότηση καθήλωσε το ακροατήριο ακιναγραφώντας την προσωπικότητα και το έργο του Λεάνδρου Βρανούση «του αγνού αγωνιστή της Εθνικής Αντίστασης, ακαταπόνητου ερευνητή επιστήμονα, αθεράπευτου και αμετανόητου Ηπειρολάτρη». Ήταν ο άνθρωπος, όπως ανέφερε ο ομιλητής που «Αγάπησε, με όλη την ψυχή του την Ήπειρο και αγαπήθηκε εξίσου από αυτή».

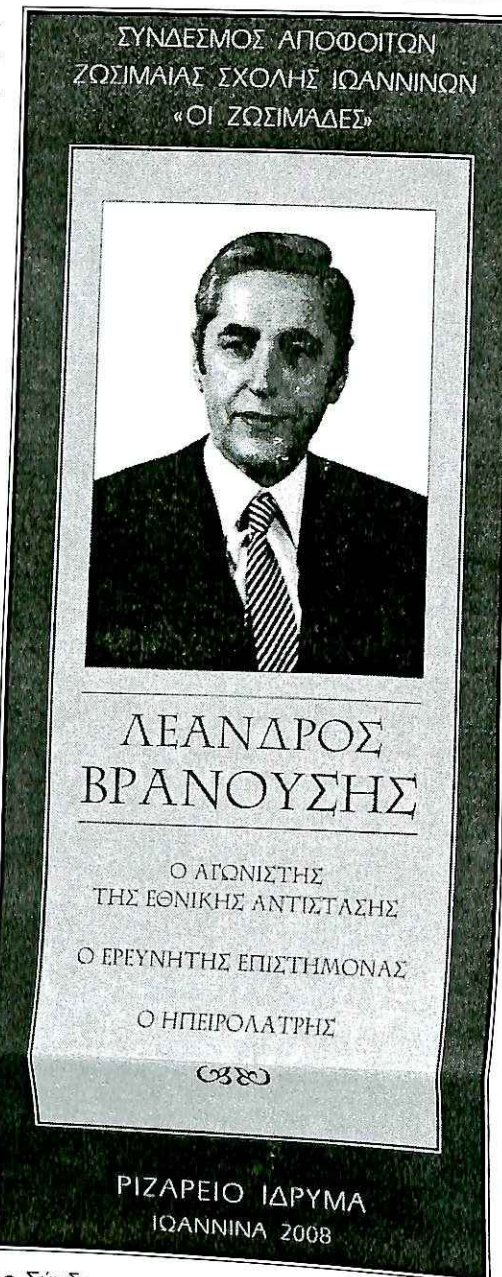
Και καταλήγοντας ο Σπύρος Εργολάβος είπε: «Ο Λεάνδρος Βρανούσης, παρέμεινε ο όλη του τη ζωή δημοκράτης, αγωνιστής, ακούρατος εργάτης του πνεύματος που νίκησε τη γνώση με την ομορφιά της ζωής του. Μια ζωή γεμάτη αγώνες, μια ζωή γεμάτη αγάπη».

Αγάπη για την επιστήμη, αγάπη για τον άνθρωπο, αγάπη πάνω απ' όλα, για την ιδιαίτερή του πατρίδα την Ήπειρο».

Χαρακτηριστικό της εκδήλωσης ήταν η προβολή ντοκουμέντων από τη ζωή και τη δράση του Λεάνδρου Βρανούση, που προκάλεσε ρίγη συγκίνησης στους ακροατές και ιδιαίτερα στους συγγενείς, την αδελφή του κ. Μαρία Παπαβρανούση και άλλους που παρακολούθησαν την εκδήλωση.

Σαν Ζαγορίσιοι αισθανόμαστε ξεχωριστή υπερηφάνεια για τον άξιο αγωνιστή, ερευνητή και επιστήμονα συμπατριώτη μας Λεάνδρο Βρανούση.

Σ.Θ.

Παρουσιάστηκε το λεύκωμα του Μ. Αράπογλου «Ήπειρος»

Το λεύκωμα του κ. Μ. Αράπογλου με τίτλο «Ήπειρος», των εκδόσεων «Μίλητος», παρουσιάστηκε την Τετάρτη στην Αθήνα, από τους κ. κ. Σταύρο Καλογιάννη, Τατιάνα Αθέρωφ Λ. Ζαγορίτη, Αλ. Παπαδόπουλο και Κ. Αλεξίου (φωτό).

Το λεύκωμα συγκροτείται από τέσσερα βιβλία: Καθένα από αυτά έχει αφιερώσει ένα από τα τέσσερα σημεία του ορίζοντα και τελικό προορισμό τη Δωδώνη. Το λεύκωμα παρουσιάζει με τον πλέον παραστατικό τρόπο, μέσα από εξαιρετικά κείμενα και φωτογραφίες, το μοναδικό φυσικό και δομημένο περιβάλλον της Ηπείρου και την πλούσια αρχιτεκτονική της κληρονομιά.

Ο Υφυπουργός ΠΕΧΩΔΕ κ. Σταύρος Καλογιάννης στην ομιλία του, μεταξύ άλλων, αναφέρθηκε εκτενώς στο περιεχόμενο του βιβλίου, και καταληκτικά συνεχάρη τον κ. Αράπογλου «για το μεράκι και τη δουλειά του». «Ελπίζω, αγαπητέ Μιχάλη, κατέληξε, να συναντηθούμε στο τρίτο διάζωμα του θεάτρου της Δωδώνης μας».

Ευχαριστήριο

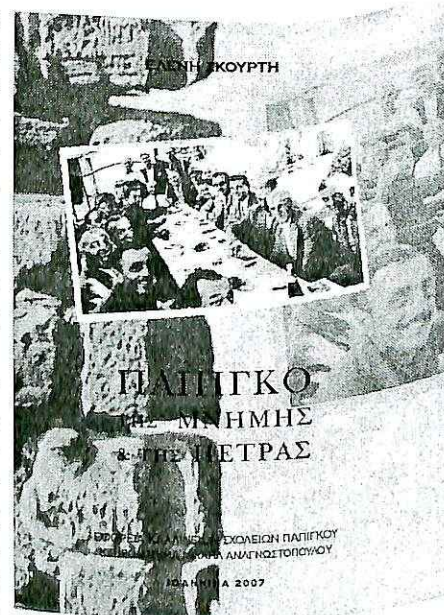
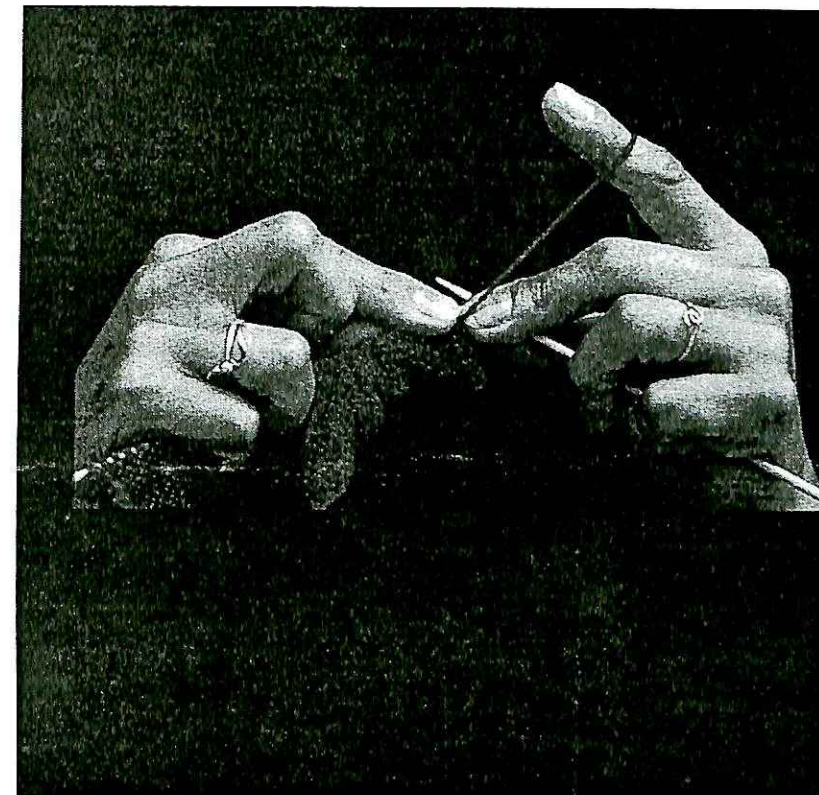
Και πάλι από τις σελίδες του περιοδικού μας «Το Ζαγόρι μας» θέλω από καρδιάς να απευθύνω ένα μεγάλο ευχαριστώ σ' όλους εκείνους που διαβάζοντας το βιβλίο μου (Πάπυγκο της μνήμης και της πέτρας) θέλησαν να «εκθέσουν» δημόσια τις εντυπώσεις, τα συναισθήματα, την κριτική ματιά τους.

Πρώτα-πρώτα στον αγαπητό κ. Μανώλη Παπαμιχαήλ καθηγητή κλασικής φιλολογίας στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων για τη θαυμάσια επιστολή του σχετικά με το βιβλίο μου. Τον συγχωριανό μου κ. Γιάννη Παπαϊωάννου για την κριτική του τόσο στο «Ζαγόρι» όσο και σε τοπική γιαννιώτικη εφημερίδα. Να ευχαριστήσω τον Ζαγορίσιο φίλο από παλιά -κι ας μη βλεπόμεστε συχνά- Βαγγέλη Λέκκο για τα καλά του λόγια- στο γιαννιώτικο τύπο. Τον συγχωριανό μου και αγαπημένο φίλο Θουκυδίδη Παπαγεωργίου από το «άλλο» μου χωριό το Καπέσοβο για εκείνα τα λόγια, τα βγαλμένα απ' τα βάθη της ψυχής του. Τα λόγια του που μ' έκαναν και δάκρυσσα, που με σκλάβωσαν με την ειλικρίνεια αλλά και την αγάπη που εξέπεμπαν.

Τέλος να ευχαριστήσω τη συγχωριανή μου -από το Πάπυγκο αυτή- τη Μαρία Τσουήτη-Ρέμου για την αναλυτική και εμπειρισταμένη ανάλυση του βιβλίου μου και να της ευχηθώ να είναι πάντα δημιουργική όπως μέχρι τώρα.

Φίλοι μου, να είστε όλοι καλά.

Ελένη Σκούρτη

ΛΑΪΣΤΑ - ΚΑΠΕΣΟΒΟ
Εκθεση σύγχρονων χειροτεχνημάτων

πτες τις καθημερινές και περισσότεροι το Σαββατοκύριακο. Εκείνο που μετράει δεν είναι ο αριθμός, αλλά τα καλά λόγια και η έκπληξη των επισκεπτών. Και θα γίνω γκρι-νιάρης για την παράλειψη των διοργανωτών να μη βάλουν ένα τετράδιο για τις εντυπώσεις των επισκεπτών.

Η θεωρητική προσέγγιση για τούτη τη συνεργασία των δυο χωριών έγινε στη Λαίστα στις 4 Αυγούστου το βράδυ. Ρούφηξα με όρεξη τους ομιλητές, έμαθα καινούρια πράγματα κι έφυγα πλούσιωτερος στη γνώση. Με τη σειρά: Η κ. Μαρία Ράπτη μίλησε με θέμα «**Δημιουργικότητα και Πολιτισμός**», ο κ. Φώτης Μωρόγιαννης με θέμα «**Αναπαστάσεις και αυθεντικότητα: τα έργα της ψυχής**» και τέλος ο κ. Θουκυδίδης Παπαγεωργίου με θέμα «**Η**

χειροτεχνία είναι χαρά, όπως και να το δεις».

Και μετά την πνευματική τροφή το φωνητικό σύνολο «Οι μερακλήδες της Λαίστας» με την καθοδήγηση της κ. Γεωργίας Καρβούνη, μας χαλάρωσε με λίγα τραγούδια βλάχικα και ζαγορίσια. Και τέλος επειδή ξενηστικώθηκαν απ' την οδήγηση ως την μακρινή Λαίστα, χλαπακιάσαμε μωσοχολιστές αλευρόπιτες και τυρόπιτες και ξεδιψάσαμε με δροσερό νερό, ώστε ν' αντέξουμε την επιστροφή στο Καπέσοβο.

Στην τεράστια κρεβάτα της Πασχαλείου Σχολής και στις διπλανές αίθουσες απλώθηκαν τα εκθέματα, με κάποια ομοιογένεια και με τα ονόματα των εκθετών. Παράλληλα οι διοργανωτές και εκθέτες ήταν έτοιμοι και δίδαξαν και τις αντίστοιχες τεχνικές στους

ενδιαφερομένους. Τα χειροτεχνήματα και οι εκθέτες ήταν: Ζωγραφική ο Γιώργος Μυλωνάς και η Άννα Βαρζώκα. Ζωγραφική σε ύφασμα η Ελένη Ζούκη. Ζωγραφική σε γυαλί η Δήμητρα Δασκαλοπούλου, η Σταματία Πούλα, ο Γιώργος Τζίμας, η Βικτωρία Ζούκη και η Αλίκη Ράπτη. Πλέξιμο με βελόνες και βελονάκι η Ελευθερία Φειδά, η Νίκη Ζούκη και η Άννα Βαρζώκα. Κέντημα η Ιωάννα και η Ελένη Αναγνωστοπούλου, η Βιργινία Βάνα, η Ελένη Καρβούνη, η Καίτη Κοντοδήμου, η Γεωργία Νούσια, η Καλλιόπη Περιστέρη, η Κατερίνα Σγούρου κι όλες οι άλλες γυναίκες που αναφέρονται παραπάνω. Ο αργαλειός διδάχτηκε απ' την Σταματία Ποάλα. Χαλκογραφία ο Λάμπρος Γρίβας. Ο Αναστάσιος Μέμος κατασκευάζει μουσικά όργανα κι έφερε κάτι μπαγλαμάδκια, πραγματικά κομψοτεχνήματα. Πλαστικοποιημένη πορσελάνη παρουσίασε η Άννα Παπαγεωργίου και η Νίκη Ζούκη. Κόσμημα φτιάχνει η Έλλη Παπαγεωργίου. Κοπτική και ραπτική δίδαξαν η Ουρανία Ράπτη και η Βικτωρία Ζούκη. Μαρκετερί παρουσίασε ο Χαράλαμπος Χαράλαμπος και ξυλογλυπτικά ο Θουκυδίδης Παπαγεωργίου. Τέλος ο Γιώργος Μυλωνάς μας έφερε κατασκευές από αναλώσιμα υλικά.

Αφανής εργάτης και εθελοντής ο Χριστόφορος Ποάλας, που καλωσόρισε τους ομιλητές και τους επισκέπτες στη Λαίστα και τους βοήθησε όλες τις μέρες και στο Καπέσοβο. Εθελοντές κι άλλοι νέοι των χωριών μας.

Χορηγοί της εκδήλωσης ήταν ο κ. Ν. Πρόκος (Χαρτικά - Φωτοτυπικό κλπ) και το διεθνές βιβλιοπωλείο «Ελευθεροδράκης». Επισήμως δεν είδα να είναι παρόντες ή επισκέπτες, αν και στάλθηκαν προσκλησεις όπου δει. Ας είναι καλά κι οι Λαϊστίνοι με τους Καπεσοβίτες ακόμα καλύτερα.

Απόστολος Ντιναλέξης

«ΚΥΚΛΑΜΙΝΑ»

φθινόπωρου, αδιάφορα από τις υψηλές θερμοκρασίες του Αυγούστου. Το δικό τους χρονομέτρημα είναι αλάνθαστο.

Τις ίδιες μέρες, σε άλλο σκηνικό, πυκνές οι χελιδονο-αρμάδες στα καλώδια της ΔΕΗ, στον πλαινό δρόμο του σπιτιού μου. Ήταν ο χρόνος για το μεγάλο ξεκίνημά τους προς τον ζεστό Νότο. Πάντα το σημείο αυτό αποτελεί στέκι συγκέντρωσης και ομαδικής εξόρμησης. Ξέρουν να οργανώνουν τα ταξίδια τους με τη δική τους αντίληψη και το δικό τους τρόπο. Καλοτάξιδα!

Στις 31 Αυγούστου η Αρίστη έριξε την αυλαία του καλοκαιριού, με την εκδήλωση «**Κυκλάμινα 08**» του **Ιδρύματος Ιωάννου Σαραλή**. Τρίτη χρονιά, με φετινό θέμα: «**Ξενιτιά και Ξενιτεμένοι**», ένα θέμα που συναπντνέται στην περιοχή του Ζαγοριού και της Ηπείρου γενικότερα. Μουσική η εκδήλωση, οργανωμένη από τον Μουσικό Γιώργο Παπαδάκη και συμμετοχή τραγουδιστών, συγκροτημάτων και ομάδων οργανοπαίκτων. Επαινετή η πρωτοβουλία του Δ.Σ. του Ιδρύματος και σημαντική η

Αντίο Καλοκαίρι του 2008.

Στ. Συκιώτης

Με το Χορευτικό του Πολιτιστικού Συνδέσμου Ζαγορισίων στο φεστιβάλ Αργυροκάστρου

Ελένη Οικονομίδου - Δούβλη

Πλούσιο ήταν το φετινό καλοκαίρι για τον Πολιτιστικό Σύνδεσμο Ζαγορισίων, σε εκδηλώσεις ξεχωριστές, με ιδιαίτερο κάθε φορά ενδιαφέρον.

Στα Άνω Πεδινά έγινε εκδήλωση μνήμης στον μεγάλο Ζαγορίσιο ιατροφιλόσοφο και ιστορικό Ιωάννη Λαμπρίδη. Το υπάιθριο θέατρο Μονοδενδρίου φιλοξένησε την εξαιρετική συναυλία με τους ανεπανάληπτους ΤΑΚΙΜ «Απ' εδώ κι ως το Βόσπορο» και το Γρεβενίτι διασκέδασε και χόρεψε με την παράσταση «Πίσω απ' το Μπερντέ». Όλες με τη βοήθεια των τοπικών συλλόγων. Τελευταία η παρουσία του χορευτικού του συνδέσμου στο φεστιβάλ Αργυροκάστρου, στα πλαίσια της υστεργασίας του με το Δήμο Κεντρικού Ζαγορίου.

Το φεστιβάλ φιλοξενούσε χορευτικά από διάφορες περιοχές των Βαλκανίων για περίπου 10 μέρες.

Ήταν πράγματι ένα ενδιαφέρον ταξίδι σε μια χώρα τόσο κοντινή κι όμως τόσο άγνωστη.

Κι ήταν συγκινητική η διαδρομή στον απέραντο κάμπο της Δερόπολης με τα χωριά φωλιασμένα στις ραχούλες, στη σειρά, τόσο κοντά το ένα με το άλλο καθώς τα χωρίζει μόνο μια ρεματιά. Σίγουρα αν φωνάξεις απ' το ένα θα σου απαντήσει ο αχός από το άλλο.

Οι υπεύθυνοι, και η Καλούντια, η διερμηνέας μας, μας οδήγησαν στο Αργυρόκαστρο.

Θαυμάσαμε τη μοναδική αρχιτεκτονική του, τα θαυμάσια γκαλντερίσματα και το ξακουστό Κάστρο.

Με λύπη είδαμε κι εκεί φανερά τα σημάδια της αλλοίωσης σαν αποτέλεσμα αναπόφευκτο του «εκουγχρονισμού». Το βράδυ του Σαββάτου χορέψαμε στο χώρο κάτω απ' το περίφημο Κάστρο. Η εμφάνιση του Ζαγορίσιου χορευτικού με την ξεχωριστή φορεσιά, τη χάρη και την ιδιαίτερότητα των χορών του, εντυπώσισε το Κοινό.

Το πρωί της Κυριακής με το λάβαρό μας μπροστά περπατήσαμε χορεύοντας με τα βιολιά μας στους πλακοστρωμένους

δρόμους. Ο κόσμος μας χειροκροτούσε, μας καμάρωνε, μας μιλούσε, μας αγκάλιαζε. Διέκρινα πολλά δακρυσμένα μάτια.

Ο Δήμαρχος Αργυροκάστρου ΦΛΑΜΟΥΡ ΣΙΜΕ κι ο Πρόεδρος στα Γιάννινα ΕΣΕΡΕΦ ΣΕΧΟΥ μας καλοδέχτηκαν στο Δημαρχείο.

Με ζεστά, εγκάρδια λόγια μας καλωσόρισε ιδιαίτερα ενθουσιασμένος από την εμφάνιση του χορευτικού, τονίζοντας την ανάγκη φιλικών σχέσεων

φεύγει –σίγουρα άθελα– πως για να γίνουν αυτά τόσο πολλά, τόσο καλά και τόσο πετυχημένα κάθε φορά, χρειάζεται εκτός από πολύ κόπο κι αλογάριαστο μεράκι και χρήματα.

Ύστερα, ο σύνδεσμος με το γνωστό πάθος του προέδρου του κ. Πολύβιου Καρρά και τη βοήθεια των άξιων συνεργατών του έχει αναλάβει μια μεγάλη προσπάθεια διάσωσης του μουσικού πλούτου της περιοχής μας.

Αποτέλεσμα τέσσερα cds,

των λαών μέσω του Πολιτισμού.

Το εξαιρετικό λεύκωμα του Ριζαρείου Ιδρύματος «Ζαγορισίων Βίος» και το τελευταίο CD του Κούλη ήταν τα δώρα του συνδέσμου στους Αλβανούς επισήμους.

Ήταν μια ακόμη αξιοπρεπής εμφάνιση του χορευτικού που εκπροσωπεί επάξια το Ζαγόρι εδώ και χρόνια μέσα κι έξω απ' την Ελλάδα.

Με την ευκαιρία αυτής της Ζαγορίσιας παρουσίας θα ήθελα να σας ξαναγνωρίσω, να σας ξαναθυμίσω μια και είμαστε στην αρχή της «σχιλικής χρονιάς» την μεγάλη προσφορά, επί τόσα χρόνια, του συνδέσμου στον τόπο μας, στο Ζαγόρι.

Κάθε φορά που γυρνάει από ένα ταξίδι ή τελειώνει –θριαμβευτικά πάντα– μια εκδήλωση στο Πνευματικό Κέντρο των Ιωαννίνων, πάντα κατάμεστο, **καμαρώνουμε** γιατί είμαστε Ζαγορίσιοι, γιατί ξεχωρίζουμε, γιατί τα καταφέραμε γι' άλλη μια φορά.

Κι ίσως μέσα στη χαρά και τον ενθουσιασμό μας, μας δια-

«Τραγούδια που λέμε στο Ζαγόρι» με τον Γρ. Καψάλη, «Ζαγορίσιο ζιαφέτι» με τον Λευτέρη Σαρρέα, το διπλό «Ο Γρηγ. Καψάλης συναντά τον Γ. Παπακώστα και τον Χρ. Ζώτο», και το φετινό «Στο Ανατολικό Ζαγόρι» με τον Κούλη» με τον Γιάννη Κατσιούπη.

Ένας Ζαγορίσιος μουσικός θησαυρός καταγραμμένος, γνήσιος κι αναλλοίωτος, η μουσική μας κληρονομιά.

Κι αυτά όλα με ανθρώπους ειδικούς, μουσικολόγους, τους καλύτερους για το καλύτερο αποτέλεσμα, και με κόστος δυσβάσταχτο για ένα σύλλογο χωρίς πάγια επιχορήγηση από κανένα φορέα, που στηρίζεται στις ελάχιστες συνδρομές που δεν καλύπτουν ούτε την αμοιβή του δασκάλου του χορευτικού.

Ας βοηθήσουμε σ' αυτό όλοι **αγοράζοντας τουλάχιστον τα Cds**. Ύστερα, οι ωραίες εμφανίσεις απαιτούν και ωραίες φορεσιές οι οποίες θέλουν ανανέωση. Είμαι σίγουρη πως οι Ζαγορίσιοι θα βοηθήσουν ώστε το

χορευτικό μας να έχει μια γνήσια εμφάνιση πλουτίζοντας την ιματιοθήκη του συνδέσμου, με καινούργια ρούχα.

Επίσης καθώς αρχίζει η κανούργια χρονιά θα πρέπει όλοι να φροντίσουμε να γραφούν μικρά και μεγάλα παιδιά στο χορευτικό μας. Υπάρχει και τμήμα μεγάλων γυναικών.

Δεν είναι δυνατόν, είναι πολύ λυπηρό Ζαγορισιόπουλα να χορεύουν σε ξένα χορευτικά.

Είναι ανάγκη για ένα Ζαγόρι που βρίσκεται στην κόψη του ξυραφιού, να οδηγήσουμε τα παιδιά μας στους Ζαγορίσιους χώρους.

Αν συναναστραφούν με Ζαγορίσιους και κάνουν φίλους, κι αποκτήσουν βιώματα μέσα από τις διάφορες εκδηλώσεις, θα έχουμε ελπίδες να δούμε τη νέα γενιά να δίνει ζωή στο ρημαγμένο τόπο μας, να γεμίζουν τα μεσοχώρια, ν' ανοίγουν οι οξώπορτες και να λάμπουν οι κρεβάτες, κι όταν εμείς οι μεγάλοι σε ηλικία λείψουμε.

Μ' αυτές τις σκέψεις και έχοντας εμπιστοσύνη στη Ζαγορίσια περηφάνια κι αρχοντιά που μας χαρακτηρίζει σας εύχομαι Καλό Χειμώνα Ζαγορίσιοι και φίλοι του Ζαγοριού, όπου σας σκόρπισε της ζωής τ' ανεμοβρόχι.

Κάθε προσφορά σας για τον Πολιτιστικό Σύνδεσμο Ζαγορισίων στη διεύθυνση Πολύβιος Καρράς Παπανδρέου 71 Ιωάννινα, τηλ. 26510 21443

ή στο περιοδικό «Το Ζαγόρι μας», Σίνα 4.

Πρώτες προσφορές για την συμπλήρωση των στολών

- Ελένη Δούβλη 100€ εις μνήμη των γονέων της
- Ντίνα Τόμου 50€ εις μνήμη των γονέων της
- Ειρήνη Τσαπάρη 50€ εις μνήμη των γονέων της και της αδελφής της
- Νίκη Βρονάλη-Νούση 50€ εις μνήμη του πατέρα της Λάμπρου και των αδελφών της Σοφίας και Λίτσας
- Ελένη Φατούρου 50€
- Μιχάλης Φωτόπουλος 50€ στη μνήμη του πατέρα του
- Ειρήνη Καρρά 100€ στη μνήμη του συζύγου της

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΩΝ ΜΑΣ ΣΕ ΑΕΙ ΚΑΙ ΤΕΙ

ΠΑΠΙΓΚΟ

Στις Πανελλαδικές εξετάσεις του 2008 για την εισαγωγή στα Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι. πέτυχαν:

– **Οικονομίδη Χλόη Χριστίνα** του Νικολάου και της Γεωργίας, εγγονή της Ελένης Κων. Οικονομίδη στη Σχολή Μηχανικών Μεταλλείων Μεταλλ/ργων του Ε.Μ. Πολυτεχνείου.

– **Τσιγκίστρα Αικατερίνη** κόρη της Ελευθερίας Γεωρ. Τσουμάνη, εγγονή του Γεωργίου Χρ. Τσουμάνη στη Σχολή Αρχιτεκτόνων Μηχανικών του Πολυτεχνείου Εάνθης.

Ευχόμεθα καλό πτυχίο.

Κ. Ι. Α.

– Από τα ΑΝΩ ΡΑΒΕΝΙΑ η **Μαρίνα** του Θρασύβουλου **Μακρή** στο Τμήμα Οικονομικών Πανεπιστημίου Ιωαννίνων και ο **Αριστείδης** του Ηλία **Αχνούλα** και της Βιργινίας Τσουμάνη στη Σχολή Μονίμων Υπαξιωματικών Στρατού [ΣΜΥ - ΟΠΛΑ] Γεν. Σειρά.

– Από το ΒΡΥΣΟΧΩΡΙ η **Σπυριδούλα Τσιομίδου** του Αδαμαντίου στο Βιολογικών Εφαρμογών και Τεχνολογιών Ιωαννίνων.

– Από τα ΔΟΛΙΑΝΑ ο **Πέτρος** των εκπαιδευτικών

Θανάση **Τσιάτση** και Ελένης Σιαφίλιου στη Σχολή Αστυφυλάκων Γεν. Σειρά, ο **Κων/νος Τζαβέλλας** του Χαράλαμπου στο Παιδαγωγικό Νηπιαγωγών Ιωαννίνων και ο **Νικόλαος Τσιδώνης** του Φιλίππου στο Αστυφυλάκων Γεν. Σειρά.

– Από το ΗΛΙΟΧΩΡΙ η **Κατερίνα** του συναδέλφου Ηλία **Παπανικολάου** και της Έφης στο Φυτικής Παραγωγής ΤΕΙ Ηπείρου στην Άρτα και ο **Πέτρος Βακάρος** του Στεφάνου στο Επιχειρηματικού Σχεδιασμού και Πληροφοριακών συστημάτων ΤΕΙ Πάτρας.

– Η **Μαρία - Έλενα** του Νίκου **Ντούγια** και της Συμβολαιογράφου των **ΚΗΠΩΝ** Τούλας Γούλα στη Νομική Αθήνας.

– Από το ΚΟΥΚΟΥΛΙ ο **Σπύρος** του αείμνηστου Χριστόδουλου **Τάγκα** και της Αγγελικής Ευαγγελίδη στη Σχολή Αστυφυλάκων [Ειδ. Κατηγ. Πολυτ. 10%], ο **Χρήστος** του Σπυρίδωνα **Τσουμάνη** και της Βασιλικής Σκλαπάνη στη Νομική Θεσ/νίκης και η **Άννα** του Άρη **Τσουμάνη** στο Γεωλογίας και Περιβάλλοντος στην Αθήνα.

– Από τη ΛΑΙΣΤΑ ο

Αναστάσιος Χρυσικός του Μιχαήλ και της Δέσποινας στο Ηλεκτρολογίας ΤΕΙ Πάτρας και ο αδελφός του ο **Ζήσης Χρυσικός** στο Δασολογίας και Φυσικού Περιβάλλοντος στη Θεσσαλονίκη.

– Από το ΣΚΑΜΝΕΛΙ ο **Βασίλης Γόγολος** του Πέτρου και της Γαρουφαλιάς στο Παιδαγωγικό Δημ/κής Εκπ/σης Αθήνας.

– Από το ΤΣΕΠΕΛΟΒΟ ο **Αλέξανδρος** του Ιωάννη **Βούρβου** και της Χριστίνας Μαργαρίτη στο Νοσηλευτικής ΤΕΙ Ηπείρου στα Ιωάννινα, ο **Κων/νος Γιobάνης** του Μιχαήλ και της Ελένης, εγγονός της Αλίκης Βλαχοπούλου στις οικονομικές ναυτιλιακές σχολές του Πανεπιστημίου Πειραιώς, ο **Παναγιώτης** του Βασίλη **Καραβασίλη** και της Μαρίας Σιδερά στο Πολ. Δομ. Έργων ΤΕΙ Κρήτης στο Ηράκλειο, η **Έλλη** – **Ελένη** του Κων/νου **Καραβατιά** και της Βάιας Καρούνη στο Ιατρικών Εργαστηρίων στη Θεσσαλονίκη, ο **Αριστείδης** του Βασίλειου **Κώστα** και της Ελένης Μπιστιόλη στο Φυσικοθεραπείας ΤΕΙ Θεσσαλονίκης, η **Αριστεά** του Κοσμά **Παπάζογλου**

και της Αικατερίνης Νούσια στο Κοινωνικής Εργασίας ΤΕΙ Κρήτης στο Ηράκλειο και ο αδελφός της ο **Ιωάννης Παπάζογλου** στο Νοσηλευτικής ΤΕΙ Ηπείρου στα Ιωάννινα, ο **Γιώργος** του Χρήστου **Παπαντώνη** και της Άννας **Καραβατιά** στην Πυροσβεστική και ο αδελφός του ο **Διονύσης Παπαντώνης** στην Αστυνομία, ο **Ηλίας Αρβεσάς** γαμβρός του Ζήση Λάλα και της Μαρίας Καραβατιά, σύζ. Κυριακής Λάλα, στην Πυροσβεστική, ο **Μιχάλης** του Γιώργου **Παπιγκιώτη** και της Πατρούλας Γιαννάκη στο Φυσικό Ιωαννίνων.

– Η **Σοφία** του Θανάση **Τσουμάνη** και της Δήμητρας Ντάσκαρη στο Επιστήμης και Τεχνολογίας Υλικών Ιωαννίνων και ο αδελφός της ο **Αλέξης Τσουμάνης** στο Οικονομικό Ιωαννίνων και ο **Γιώργος Φερεντίνος** του Λεωνίδα και της Βασιλικής Καυκιά στο Φυτικής Παραγωγής ΤΕΙ Ηπείρου στην Άρτα.

Θερμά συγχαρητήρια σε όλα τα παιδιά. Καλή φοιτητική ζωή με υγεία και καλή σταδιοδρομία

Το «Ζ» μας.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ο **Δημήτρης** του Άλκη **Μπίτσα** και της Δέσποινας Γκερλέ, ολοκληρώνοντας την ετήσια θητεία του στις 11 Σεπτεμβρίου του 2008 σαν **αγροτικός γιατρός** του Περιφερειακού Ιατρείου Άνω Ραβενίων του Κέντρου Υγείας Κόνιτσας που περιλαμβάνει και τα χωριά **Άγιο Μηνά, Γεροπλάτανο, Μαυροβούνι** και **Μεσοβούνι**, θέλει να ευχαριστήσει τους κατοίκους για την άψογη συνεργασία που είχε μαζί τους και να ευχηθεί σε όλες και όλους υγεία και μακροημέρευση, δίνοντας τη σκυτάλη στον νέο του συνάδελφο, που θα αναλάβει το επόμενο χρονικό διάστημα.

Ένας Ζαγορίσιος χρόνια τώρα πρωτοστατεί στο χώρο του Μπάσκετ

Ο **Αστέριος Ζώης** από την Αρίστη γιος του Γιάννη Ζώη Προέδρου των Ζαγορισίων της Αρίστης, μέλους του Γραφείου της FIBA Europe και Πρόεδρος της Επιτροπής Νέων Αρίστης που υπήρξε μπασκετμπολίστας του Γ.Σ. Αρίστης σε εκλογές που έγιναν τον περασμένο μήνα εξελέγη μεταξύ των πρώτων για το Διοικητικό Συμβούλιο της Ελληνικής Ομοσπονδίας Καλαθοσφαίρισης (ΕΟΚ).

Στον αγαπητό μας χωριανό Αστέριο τα συγχαρητήριά μας. Οικογένεια **Β. Κοντοκάλη** Επίσης τα ειλικρινή και θερμά συγχαρητήρια από «Το Ζαγόρι μας»

Με αφορμή μια αναζήτηση στο Διαδίκτυο.....

Του Σωτήρη Αθανασέλη

Ήταν μία συνηθισμένη μέρα εργασιακής ρουτίνας όταν χαμένος μέσα σε μια πολύωρη αναζήτηση στο διαδίκτυο (Internet σε απλά Ελληνικά) αναζητούσα την ακριβή έννοια ενός χημικού όρου σε μια προσπάθεια να τον αποδώσω στα Ελληνικά όσο σωστότερα γινόταν. (Ατιμο πράγμα αυτή η απόδοση της διεθνούς επιστημονικής ή μη ορολογίας στη γλώσσα μας. Γιαυτό και οι πιο απλοί, σύντομοι και ως εκ τούτου εύχρηστοι όροι έχουν επικρατήσει και έχουν ενσωματωθεί πλήρως στη γλώσσα

Η πρώτη έκδοση στα λατινικά στα 1502.

στο αγαπημένο μου χωριό το Καπέσοβο;

Αποφάσισα έτσι να ψάξω λίγο περισσότερο το θέμα.

Πράγματι, είναι σήμερα διεθνώς παραδεκτό και τεκμηριωμένο ότι οι λέξεις *calepin* και *calepino* προέρχονται από το όνομα του συγγραφέα του λεξικού αυτού της Πασχαλείου σχολής, τον Ambrosio Calepino.

Ο Αυγουστίνος μοναχός Ambrosio Calepino (Ambrosius Calepinus επι το λατινικότερον) γεννήθηκε το 1440 (κατ' άλλους το 1435) στην επαρχία Bergamo της Ιταλίας, στην περιοχή του Calepio της Λομβαρδίας από την οποία πήρε και το όνομά του (Ambrosio da Calepio). Χειροτονήθηκε μοναχός το 1458 και πέθανε το 1510 ή 1511 τυφλός. Ο Calepino συνέγραψε τη βιογραφία του Αγίου Ιωάννου του Ερημίτη η οποία ανευρίσκεται στο "Acta Sanctorum" στις 22 Οκτωβρίου (Oct IX, 748-767) η δε προτομή του βρίσκεται στη βιβλιοθήκη Angelo Mai στο Bergamo της Ιταλίας.

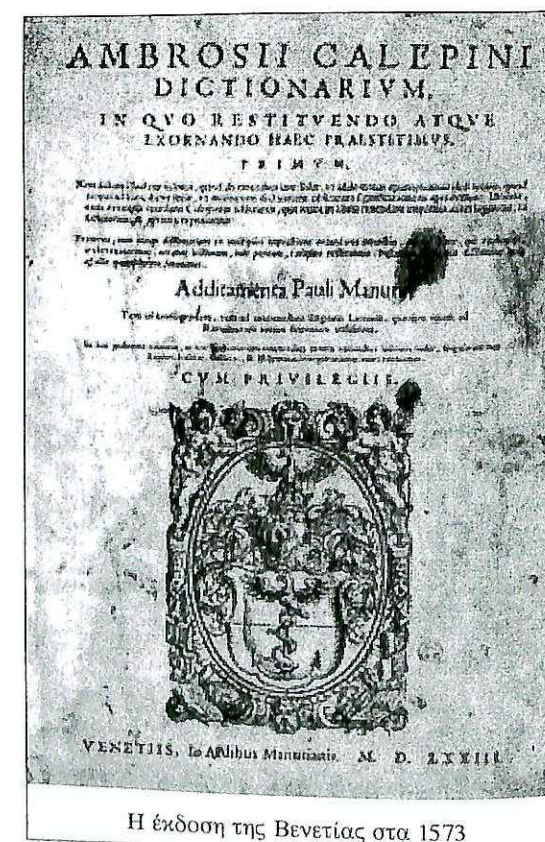
Το σημαντικότερο όμως έργο του Calepino, για τη συγγραφή του οποίου αφιέρωσε περίπου τριάντα χρόνια από τη ζωή του, ήταν το Dictionarium, ένα ογκώδες λεξικό το οποίο πρωτοεκδόθηκε το 1502 στη Reggio dell' Emilia της Ιταλίας με το όνομα Cornucopiae. Πηγές για τη συγγραφή του λεξικού αυτού ήταν το Catholicon (Summa grammaticalis quae vocatur Catholicon), λατινικό λεξικό το οποίο γράφτηκε το 1286 από τον Johannes Balbus, ήταν από τα πρώτα βιβλία που τυπώθηκαν το 1460 με τη νέα τεχνολογία του Γουτεμ-

βέργιου και κατά το μεσαίωνα χρησιμοποιήθηκε για την ορθή ερμηνεία της Βίβλου, το θεματικό λεξικό του Franciscus Grapaldus "Lexicon de partibus aedium" το οποίο εκδόθηκε στην Πάρμα το 1494 και αναφερόταν στον οικιακό εξοπλισμό και στο Elucidarium του Hermann Torrentius (1498) το οποίο είχε αναθεωρηθεί και επανεκδοθεί από τους αδελφούς Robert και Charles Stephanus (Stephanus Dictionarium) το 1520. Αυτό το τελευταίο ήταν και το λατινικό λεξικό αναφοράς της τότε εποχής.

Το πρώτο Λεξικό του Calepino, το Cornucopiae, ήταν ένα αμιγές λατινικό λεξικό το οποίο εκτός από τις απαραίτητες επεξηγήσεις είχε και Ελληνικές αντιστοιχίες για αρκετά λήμματα. Περιείχε ακόμη γεωγραφικά, ιστορικά, βιογραφικά και μυθολογικά στοιχεία παίζοντας ταυτόχρονα και το ρόλο της εγκυκλοπαίδειας της εποχής.

Πρέπει να σημειωθεί εδώ ότι το λεξικό του Calepino έχει υποστεί σημαντική κριτική λόγω του γεγονότος ότι για τη συγγραφή του χρησιμοποιήθηκαν αναφορές από λόγιους και σχολιαστές της εποχής και όχι από καταξιωμένους συγγραφείς με αποτέλεσμα ειδικόι αναλυτές να θεωρούν ότι στερείται επιστημονικότητας.

Από το 1540 και μετά (μετά το θάνατο του Calepino) αρχίζουν σταδιακά να προστίθενται στο λεξικό και άλλες γλώσσες. Το 1545 προστίθενται τα Γερμανικά, τα Βελγικά και τα Γαλλικά, το 1546 τα Ιταλικά, το 1559 τα Ισπανικά, το 1570 τα Εβραϊκά και το 1585 τα Αγγλικά, τα Πολωνικά και τα Ουγγρικά. Οι εκδόσεις του λεξικού γίνονται στην Αντβέρπη του Βελγίου, στη Λυών της

Η έκδοση της Βενετίας στα 1573

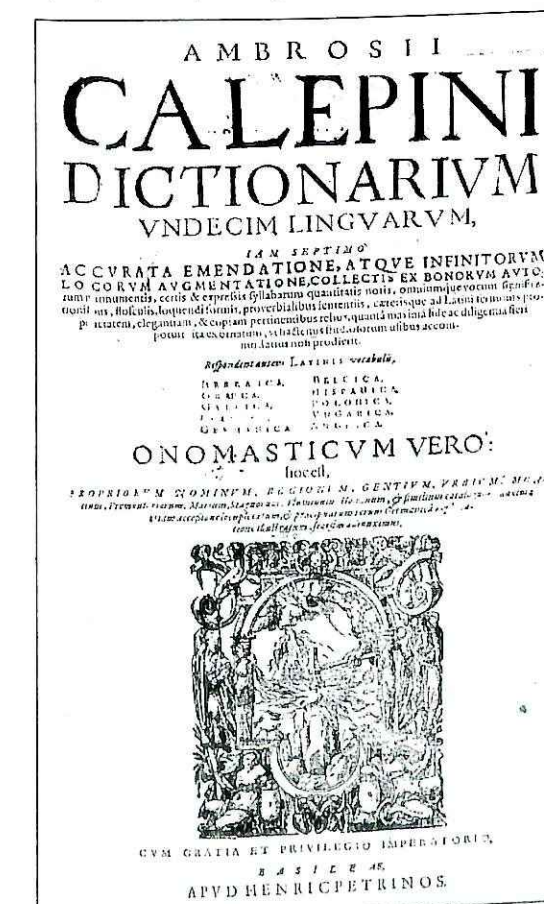
Με αφορμή μια αναζήτηση στο Διαδίκτυο.....

Γαλλίας, στη Βασιλεία και στη Βενετία από τον Άλντο Μανούτιο και το γιο του Παύλο. Το Λεξικό γίνεται πλέον ενδεκάγλωσσο και η πρώτη πλήρης έκδοσή του γίνεται το 1590 στη Βασιλεία.

Το 1595 στην Amakusa της Ιαπωνίας ένας Πορτογάλος Ιησουΐτης ιεραπόστολος προσθέτει στο αρχικό λατινικό λεξικό του Calepino τα Πορτογαλικά και τα Ιαπωνικά φτειάχνοντας έτσι το πρώτο λεξικό που περιείχε μη Ευρωπαϊκή γλώσσα (Dictionarium Latino- Lusitanicum al Japonicum)

Μέχρι το 1799 είχαν γίνει πάνω από διακόσιες εκδόσεις του ενδεκάγλωσσου λεξικού. Η έκδοση του 1627 είναι αυτή που κοσμή τη βιβλιοθήκη της Πασχαλείου σχολής στο Καπέσοβο.

Το Λεξικό μετά την ολοκλήρωσή του γίνεται πλέον ένα πολύτιμο εργαλείο για τους σπουδαστές αλλά και όσους ταξιδεύουν για εμπορικούς, θρησκευτικούς ή εκπαιδευτικούς σκοπούς. Επειδή ήταν εξαιρετικά ογκώδες, εκείνη την εποχή, αλλά και αργότερα, έκριναν σκόπιμο να βρίσκεται σε κάθε τόπο όπου ταξιδεύει κόσμος για τους ανωτέρω σκοπούς. Έτσι ίσως εξηγούνται οι πολλές εκδόσεις του αλλά και η παρουσία του στο Καπέσοβο μιας και οι Καπεσοβίτες, όπως άλλωστε οι περισσότεροι Ζαγορίσιοι, πηγαionoέρχονταν συχνότατα ανά την Ευρώπη. Είναι ενδιαφέρον το γεγονός ότι η έκδοση του Λεξικού στην Αγγλία δεν κριθηκε αναγκαία γιατί οι Άγγλοι σπουδα-

Η ενδεκάγλωσση έκδοση της Βασιλείας στα 1627

στές γνώριζαν ότι σε όποια χώρα της Ευρώπης και αν πήγαιναν να σπουδάσουν θα εύρισκαν και κάποιο αντίτυπο του Λεξικού το οποίο και θα μπορούσαν στη συνέχεια να το μεταφέρουν με τα πράγματά τους εκεί όπου θα συνέχιζαν τις σπουδές τους ή και πίσω στην Αγγλία.

Τα λίγα αυτά στοιχεία κατάφερα να τα βρώ κινούμενος όχι με ιδιαίτερη άνεση ομολογώ, σε χώρους πέρα και έξω από την ειδικότητά μου. Ωστόσο πιστεύω ότι καταδεικνύουν την εξαιρετική σημασία του ανατύπου του λεξικού του Calepino που βρίσκεται στην Πασχάλειο σχολή αλλά και την αναγκαιότητα διαφύλαξης και προβολής του.

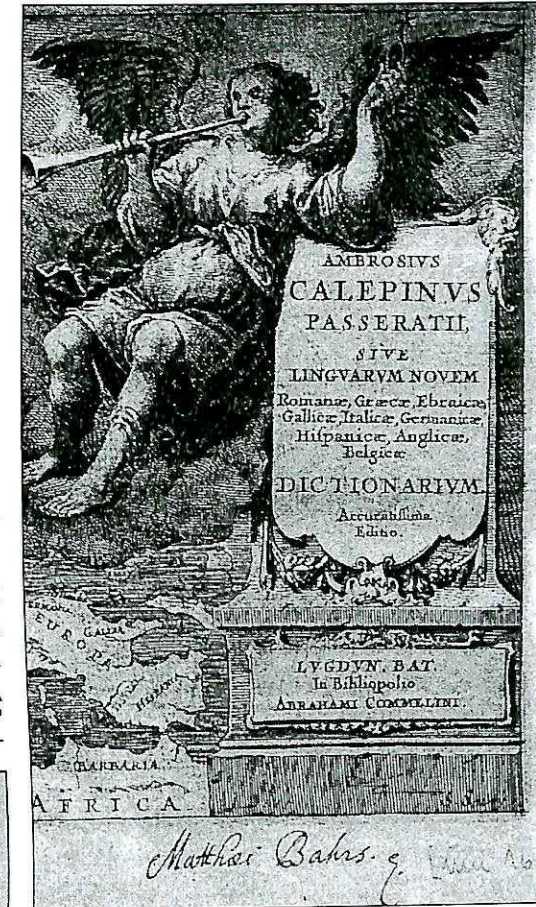
Στο διαδίκτυο κατάφερα να βρώ τρεις μόνο βιβλιοθήκες που διαθέτουν ανάτυπα της αρχικής, αμιγώς λατινικής, της οκτάγλωσσης και του εννεάγλωσσου εκδόσεων του Λεξικού του Calepino. Την ενδεκά-

Η οκτάγλωσση έκδοση στα 1647

γλωσση έκδοση δεν κατάφερα να την εντοπίσω.

Ωστόσο βλέποντας και τα ψηφιοποιημένα ανάτυπα του λεξικού και έχοντας την πρόσφατη εμπειρία από τη συντήρηση και ψηφιοποίηση των εκθεμάτων του Εγκληματολογικού Μουσείου του Πανεπιστημίου Αθηνών (μέλος της επιτροπής του οποίου έχω την τιμή να είμαι) σκέφτηκα πόσο σημαντική θα ήταν η συντήρηση και ψηφιο-

Η εννεάγλωσση έκδοση στα 1654.

ποίηση των πραγματικά σπάνιων βιβλίων που υπάρχουν στην Πασχάλειο σχολή. Η Χάρτα του Ρήγα Φεραίου, το Λεξικό του Calepino, η Παιδική Εικονολογία, οι εκδόσεις της Λειψίας και τόσα άλλα. Συντήρηση των βιβλίων από συντηρητές των ΤΕΙ, που μάλιστα δέχονται να κάνουν τη συντήρηση των βιβλίων επιτόπου, τοποθέτησή τους σε προθήκες με ελεγχόμενες συνθήκες υγρασίας και θερμοκρασίας, ψηφιοποίησή τους και ανάδειξή τους μέσα από κατάλληλο διαδικτυακό τόπο (site) που θα προβάλει όχι μόνο τα ίδια τα βιβλία (τα οποία θα γίνουν προσita στο ευρύ κοινό) αλλά και την Πασχάλειο σχολή, το Καπέσοβο και το Ζαγόρι γενικότερα. Είναι σίγουρο ότι το σχετικό έργο θα μπορούσε άνετα και εύκολα να χρηματοδοτηθεί από τα Ευρωπαϊκά προγράμματα της Ψηφιακής Σύγκλισης στο πλαίσιο του Επιχειρησιακού Προγράμματος: Κοινωνία της Πληροφορίας και του Άξονα: Παιδεία και Πολιτισμός όπως άλλωστε έγινε και με το Εγκληματολογικό Μουσείο. Η τεχνογνωσία υπάρχει, οι κατάλληλοι και έμπειροι επιστήμονες που θα υλοποιήσουν το έργο υπάρχουν, τα χρήματα υπάρχουν. Αρκεί να υπάρξει και το κατάλληλο ενδιαφέρον από τους αρμόδιους φορείς και να υποβληθεί έγκαιρα το κατάλληλο πρόγραμμα.

Σωτήρης Αθανασέλης

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΒΙΣΟΚΟΥ ΚΑΛΟΥΤΑΣ

ΑΝΟΙΖΑΝ ΠΑΛΙ ΟΙ
ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟΙ ΧΩΡΟΙ ΤΗΣ

Μετά 2 χρόνια ερήμωσης και σιωπής, στις 14 Αυγούστου, άνοιξε πάλι την αγκαλιά της η Παναγία μας στο Μοναστήρι του χωριού μας το Βισκόδο.

Οι εργασίες στερέωσης και ανακαίνισης, ύψους 570.000 ευρώ, είχαν έστω και με καθυστέρηση τελειώσει. Ο δρόμος που οδηγεί σε αυτό είχε σημαντικά βελτιωθεί από τη Νομαρχία μας.

Οι προσκυνητές ήταν πολλοί. Βρέθηκαν πάλι στους ευλογημένους χώρους. Περιδιάβηκαν τα ανακινισμένα κελιά, υπόγεια και χαγιάτια, προσκύνησαν στον νοικοκυρεμένο Ναό. Όλοι μαζί συμμετείχαν στον Μεγάλο

Εσπερινό και στην Αρτοκλασία που έγινε στην κεντρική αυλή και την επομένη το πρωί, 15 Αυγούστου, πλημμύρισαν την Εκκλησία για τη Μεγάλη Γιορτή και για να δεχθούν τη Θεία Κοινωνία.

Η χαρά και η συγκίνηση μεγάλη. Και ολόθερμες ήταν οι ευχές για συνέχιση της βελτίωσης και τελικά ζωντάνεια της Μονής, όταν μετά το τέλος της Θείας Λειτουργίας ο παπα-Κώστας προσέφερε σε όλους το παραδοσιακό κέρασμα με λουκουμάκι και δροσερό νερό.

Ενώ όμως το κτιριακό συγκρότημα έχει για πολλά πια χρόνια εξασφαλισθεί, δεν συμβαίνει το ίδιο με τις πολύτιμες τοιχογραφίες του Ναού. Έχει γίνει μόνο μια πρόχειρη στερέωση. Χρειάζονται άμεσες επεμβάσεις και καθαρισμός το κόστος των οποίων, σύμφωνα με μελέτη που έχει γίνει, φθάνει τις 150.000 ευρώ. Ο Νομάρχης κ. Καχριμάνης έχει ήδη προγραμματίσει σύντομη έναρξη εργασιών ύψους 30.000 ευρώ. Είναι μια αρχή. Ελπίζουμε και είμαστε βέβαιοι για την συνέχεια.

Σήμερα η Ιερά Μονή Βισοκού, σε ειδική τοποθεσία 4 χιλιόμετρα απέναντι από την Καλουτά, αφιερωμένη στην Κοίμηση της Θεοτόκου, έχει την δυνατότητα να λειτουργεί σε όλες τις γιορτές της Παναγίας και να δέχεται επισκέψεις και διάφορες μορφές εκδηλώσεων, φυσικά κατόπιν συνεννόησης με την Μοναστηριακή Επιτροπή και την Κεντρική Εικλησία του χωριού, καθώς προς το παρόν δέχεται και αυτή τη μοίρα πολλών Μονών των Ιωαννίνων και μέχρι χώρος Μοναχός.

Ντίνος Βίκας

Πνευματική εκδήλωση στη Λεπτοκαρυά

Εκδήλωση μνήμης και τιμής
στο Χριστόδουλο Κλονάρη
πρώτο πρόεδρο του Αρείου Πάγου

Ο πολιτιστικός σύλλογος το Σάββατο 30 Αυγούστου στο χωριό διοργάνωσε εκδήλωση στην οποία έγινε γνωστό από ειδικούς ποιος ήταν ο συγκεκριμένος άνθρωπος ένας αξιόλογος νομομαθής, δικαστής και πολιτικός που βοήθησε στη συγκρότηση του νεοσύστατου ελληνικού κράτους. Οι ομιλητές που παρέστησαν ήταν δυο κρητικοί: ο κ. Μανωλεδάκης ομότιμος καθηγητής της Νομικής Σχολής της Θεσ/νίκης κι ο κ. Ορφανουδάκης επίκουρος καθηγητής της Νομικής του ιδίου Πανεπιστημίου αλλά και Ακαδημαϊκός. Ο Κλονάρης γεννήθηκε το 1788. Έπειτα μετέβη στο Βουκουρέστι στο εκεί Γυμνάσιο και ήταν μαθητής του Λάμπρου Φωτιάδη με συμμαθητές το Νεόφυτο Δούκα και το Γεννάδιο. Σπούδασε Νομικά στο Παρίσι. Ήταν άνθρωπος με έμφυτα προτερήματα φιλελεύθερος, ανεξάρτητος με πνεύμα σπινθηροβόλο και τόλμη ακατάβλητον όπως γράφει ο Αυδής. Ήταν συνήγορος του Πλαπούτα και ως εκ τούτου και του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη στην επαισχυνητική δίκη που έγινε σε βάρος τους. Ο Κλονάρης υποστήριξε στη δίκη όπως μας είπε ο κ. Καθηγητής. Ότι δεν πρέπει να δικάζεται κάποιος για το φρόνημά του και τις ιδέες του αλλά για τις πράξεις του. Δικαστές που συνετέλεσαν στην αθώωσή τους ήταν ο Πολυζωΐδης και ο Τερτσέτης. Ήταν μέλος της Γ' Εθνοσυνέλευσης της Τροιζήνας που έδωσε το πρώτο Σύνταγμα στην Ελλάδα. Όπως μας είπε ο κ. Καθηγητής ήταν υπέρμαχος της

Κοινοβουλευτικής δημοκρατίας.

Κατά την άποψή μου για να καταλάβουμε το ανάστημά του ανδρός χρειάζεται να λάβουμε υπόψη μας την εποχή στην οποία έζησε, εποχή που κυριαρχούσε η αυθαιρεσία της εξουσίας και η παντελής έλλειψη των ατομικών δικαιωμάτων των πολιτών.

Ο Κυβερνήτης Καποδίστριας τον διόρισε πρόεδρο του Αρείου Πάγου. Μετά τη δολοφονία του Κυβερνήτη ο Κλονάρης διορίστηκε υπουργός δικαιοσύνης απ' τη συνταγματική Επιτροπή που συγκροτήθηκε για τη διακυβέρνηση της χώρας.

Στην εποχή μας που τα ΜΜ Ενήμερωσης προβάλλουν πρότυπα προς αποφυγήν, τη διαφθορά, το χρηματισμό κ.λ.π. τέτοιες εκδηλώσεις προβάλλουν πρότυπα προς μίμηση.

Μετά τις ομιλίες ακολούθησε δεξίωση στους πλατάνους στο μεσοχώρι με πλούσια εδέσματα από τις κυρίες του χωριού και ποτά που προσφέρθηκαν απ' το δήμο Τύμφης.

Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους ο Βουλευτής Μιχάλης Παντούλας, ο Νομάρχης Ιωαννίνων Αλέκος Καχριμάνης, ο δήμαρχος Τύμφης Σουκουβέλος, ο πρόεδρος του Τοπικού Συμβουλίου Γιώργος Τσιμής και πλήθος χωριανών.

Συγχαρητήρια στον πολιτιστικό σύλλογο Λεπτοκαρυάς για την ποιοτική και ανεβασμένη επιπέδου εκδήλωση.

Χαρά Παπαδοπούλου -
Κατσαρού

Έργα στη Λεπτοκαρυά

Για να είναι το χωριό καλαίσθητο κάποιος πρέπει να φροντίσει γι' αυτό. Στην περίπτωση του χωριού μας ο πρόεδρος Γιώργος Τσιμής το επιμελείται κάνοντας μικρά και μεγάλα έργα. Έφτιαξε τοκαλντερίμι απ' το σχολείο μέχρι το σπίτι του Απόλλωνα. Με παρότρυνσή του οι χωριανοί έφτιαξαν την τοιχοποιία στα σπίτια τους. Ο πέρα μαχαλάς θέλει περαιτέρω βελτίωση. Δεν είναι καθόλου καλαίσθητος ο δρόμος κάτω απ' τον Άγιο Αθανάσιο ο στρωμένος με τοιμάντο. Αυτό το υλικό δεν ταιριάζει σε Ζαγορίσιο χωριό. Ένα μεγάλο έργο που χρήζει ανάγκης είναι η συντήρηση και ανακατασκευή μέρους της τοιχοποιίας της εκκλησίας του Αγίου Νικολάου. Μας υποσχέθηκε ο κύριος Νομάρχης ότι θα φροντίσει για τη δαπάνη. Ίδωμεν.

Χ. Παπαδοπούλου

Η απήχηση από το αφιέρωμα στον Άγγελο

Αφιέρωμα στον Άγγελο Κίτσο...

Και τις 24 σελίδες του τελευταίου τεύχους της η μηνιαία έκδοση «Το Ζαγόρι μας» της Ιστορικής και Λαογραφικής Εταιρείας Ζαγορίου, τις αφιέρωσε στον αείμνηστο Πρόεδρο του Ριζαρείου Ιδρύματος Άγγελο Κίτσο.

Από τις πολλές αναφορές που δημοσιεύονται για τον Άγγελο Κίτσο, προκύπτει ότι διέθετε υψηλή κουλτούρα και πως έδωσε το «είναι» του για την ανάπτυξη του Ζαγορίου. Μα πάνω από όλα φώτισε τον δρόμο της προσφοράς.

Ο Άγγελος Κίτσος με μια φράση ήταν ένας ωραίος άνθρωπος που αγάπησε τον τόπο του.

(Από τον «ΠΡΩΙΝΟ ΛΟΓΟ» 12/10/08)

CD «στο Ανατολικό Ζαγόρι με τον Κούλη» πωλούνται στα γραφεία της εφημερίδας «Το Ζαγόρι μας», τηλ. 26510 74000 και στα γραφεία του Πολιτιστικού Συνδέσμου Ζαγορισιών, Χρηστοβασιλή 8, τηλ. 26510 21443.

ΘΥΜΙΖΕ ΤΑ ΠΑΛΙΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΑ ΤΗΣ ΛΑΙΣΤΑΣ...

Το φετινό θύμιζε τα πανηγύρια που γίνονταν πριν από κάποια χρόνια στο χωριό μας. Διασκεδάσαμε όλοι μαζί στη Λάιστα στις 14, 15 και 16 Αυγούστου 2008 στο μεσοχώρι του χωριού μας. Εκτός από τους ντόπιους παρευρέθηκαν και πολλοί «φιλοξενούμενοι» από τα γειτονικά χωριά. Η εξυπηρέτηση από το μαγαζί ήταν άψογη, με ποικιλία φαγητών και ποτών. Η ορχήστρα τοποθετήθηκε στη μέση της πλατείας και ο χορός κυκλικά γύρω της, όπως είναι ο σωστός και παραδοσιακός τρόπος. Τη συγκεκριμένη ορχήστρα την είχαμε ακούσει σε τρεις προηγούμενες μουσικές συναντήσεις, που έγιναν στο χωριό μας, αλλά στο πανηγύρι μας έπαιξε για πρώτη φορά. Απάρταν από τους κυρίους Μιχόπουλο Μιχάλη τραγουδι, Νάσση Γιώργο τζιζόνταν από τους κυρίους Μιχόπουλο Μιχάλη τραγουδι, Νάσση Γιώργο κλαρίνο, Καραγιάννη Σωτήρη λαούτο, Καραμπά Φώτη βιολί και τους δικούς μας Λαϊστινούς Κώτσιο Μιχάλη ντέφι, Μέμο Χρήστο ντέφι και Ντάφη Μαρία ντέφι. Ευτυχώς φέτος δεν υπήρχε σ' αυτήν την ορχήστρα κανένα οργανο ξένο στη Ζαγορίσια μουσική παράδοση. Τους συγχαιρούμε και τους ευχαριστούμε που μας διασκέδασαν μέχρι τις πρωινές ώρες χωρίς να δυσανασχετήσουν καθόλου. Σίγουρα έχουν αρκετά να μάθουν ακόμη, αλλά το σημαντικό είναι ότι έχουν μεράκι και θέληση να τα μάθουν. Ελπίζουμε να είναι μαζί μας και του χρόνου! Ευχαριστούμε επίσης όλους τους ξένους που ήρθαν στο πανηγύρι μας και φυσικά τους Λαϊστινούς ξενιτεμένους ή όχι. Κι ας συνεχίζουμε να γλεντάμε, γιατί η μουσική, το τραγούδι και ο χορός εξευγενίζουν την ψυχή και ενώνουν τους ανθρώπους.

ΤΖΑΜΠΟΥΡΑ ΧΑΡΑ

Εξωραϊστικός Σύλλογος Παπίγκου

Πολιτιστικό Καλοκαίρι 2008

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Εξωραϊστικού Συλλόγου με την συμπλήρωση περίπου 40 χρόνων δράσης και προσφοράς από την ίδρυσή του μέχρι σήμερα, αποφάσισε τα 2 χρόνια της λειτουργίας του 2008-2009 να αποτελέσουν ένα διετές εορταστικό παραδοσιακό πρόγραμμα, στο οποίο έγιναν οι παρακάτω εκδηλώσεις τη χρονιά αυτή:

Από 10 Ιουλίου άρχισαν κατά διαστήματα προβολές ταινιών στην Πλατεία Αγίου Γεωργίου.

19 και 20 Ιουλίου: Επιτυχημένο πανηγύρι του Αηλιά με συμμετοχή χωριανών και ξένων. 25 Ιουλίου: Άνοιγμα έκθεσης καλλιτεχνών και συγγραφέων Παπικιωτών που διήρκεσε μέχρι 17 Αυγούστου.

3 Αυγούστου: Ημέρα αιμοδοσίας με προσωπικό του Νοσοκομείου Χατζηκώστα για την τράπεζα αίματος του χωριού.

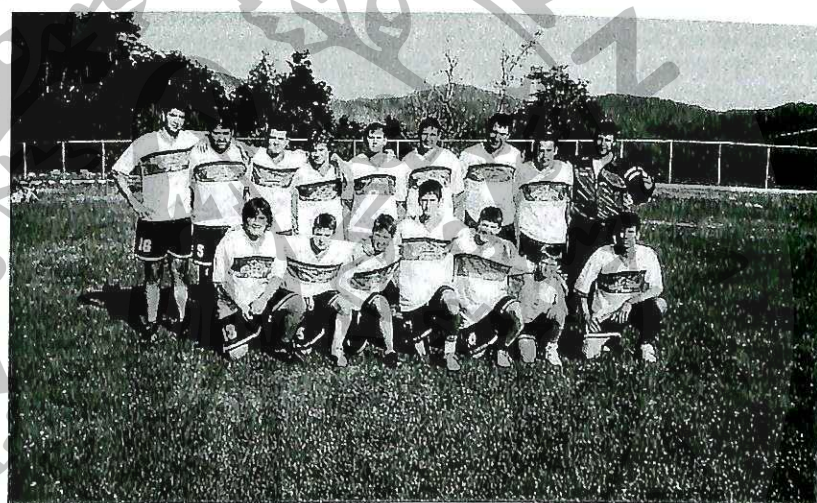
6 Αυγούστου: Θέατρο οκίων με τον Νεκτάριο

10 Αυγούστου:

Συνεστίαση Παπικιωτών με απονομή αναμνηστικών πλακετών στα 23 Ιδρυτικά μέλη του Εξωραϊστικού Συλλόγου και στη συνέχεια γλέντι και χορός με το συγκρότημα Μπραχοπούλου.

17 Αυγούστου: Αποχαιρετιστήρια γιορτή με μεζέδες και ποτά που άρχισε στις 11 π.μ. και τελείωσε αργά το απόγευμα στην Πλατεία Αγίου Γεωργίου.

Η ποδοσφαιρική μας ομάδα συμμετείχε στο ποδοσφαιρικό τουρνουά που οργάνωσαν οι δήμοι Ζαγορίου και έφθασε μέχρι τα ημιτελικά.

ΠΑΠΙΓΚΟ - Ποδοσφαιρικά

Στο φετινό Ζαγορίσιο ποδοσφαιρικό πρωτάθλημα, μεταξύ των ομάδων που διακρίθηκαν ήταν και η ομάδα του Παπίγκου που κατόρθωσε να φθάσει μέχρι τους ημιτελικούς αγώνες. Η ομάδα έχει πολλούς ικανούς νεαρούς ποδοσφαιριστές οι οποίοι υπόσχονται πολλά για το μέλλον, αρκεί η ομάδα να οργανωθεί καλύτερα.

Ευχόμεθα μελλοντικά να φθάσουν στους τελικούς.

Η φωτογραφία είναι από τον αγώνα μεταξύ των ομάδων Παπίγκου-Μονοδενδρίου που έληξε 5-0 υπέρ του Παπίγκου.

Δ.Α.Γ.

Αυλαία για το 1ο διεθνές Παν/μιο Βιολογίας Μεγάλης οικολογικής αξίας το φυσικό οικοσύστημα του Ζαγορίου

► Προτάσεις από Έλληνες και ξένους επιστήμονες για τη διατήρησή του

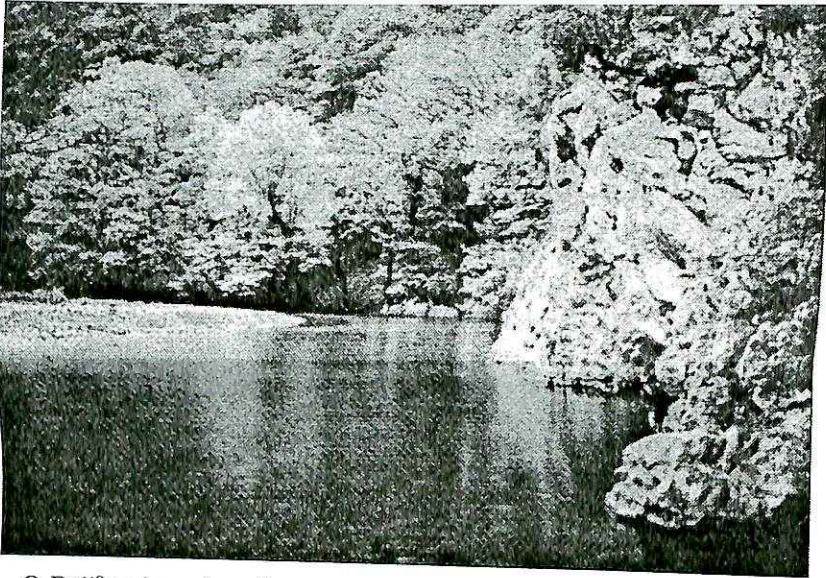
Τα αδιατάρακτα (ακόμη) φυσικά οικοσυστήματα του Ζαγορίου μελέτησαν για μια εβδομάδα 15 φοιτητές Περιβαλλοντικών Τμημάτων Πανεπιστημίων από ολόκληρη την Ευρώπη, επτά καθηγητές Ευρωπαϊκών Πανεπιστημίων και έξι Έλληνες επιστήμονες.

Στο πλαίσιο του 1ου Θερινού Πανεπιστημίου Βιολογίας, μέχρι προχθές Κυριακή ταξίδεψαν στον συναρπαστικό κόσμο της άγριας φύσης του Ζαγορίου και εμπλούτισαν τις επιστημονικές γνώσεις τους.

Οι φοιτητές και οι Καθηγητές με έδρα το Πάπιγκο περιηγήθηκαν μεταξύ άλλων στο ποτάμι του Βοϊδομάτη, στη Δρακολίμνη και στο Περιβαλλοντικό Πάρκο Βίκου-Αώου.

Η επιστημονική εκτίμηση φοιτητών και Καθηγητών για το χλωριδικό πλούτο του Ζαγορίου αναφέρεται σε περίπου 100 διαφορετικά φυτικά taxa (είδη και υποείδη φυτών), καθώς δεν υπάρχει μια ολοκληρωμένη εικόνα και επιστημονικά τεκμηριωμένη χλωρίδα (κατάλογος φυτικών taxa με θέσεις-οικοτόπους συλλογής τους).

Επίσης εκτιμήθηκε ότι στα δάση φυλλοβόλων δρυών του Ζαγορίου έχουμε τη μεγαλύτερη ποικιλότητα σε αριθμό δενδρωδών ειδών σε

Ο Βοϊδομάτης ήταν ένας απ' τους προορισμούς όσων συμμετείχαν στο πρόσφατο θερινό Πανεπιστήμιο Βιολογίας...

σύγκριση με τα υπόλοιπα αντίστοιχα δρυοδάση της Ελλάδας.

Εξάλλου ο υψηλός αριθμός των ειδών πανίδας στο Ζαγόρι αποδεικνύει τη μεγάλη οικολογική σημασία της περιοχής.

Προκειμένου να διατηρηθεί αυτή ακριβώς η βιοποικιλότητα της πανίδας στην περιοχή του Ζαγορίου, φοιτητές και καθηγητές έκριναν ότι πρέπει να εξασφαλιστεί η συνέχιση της ύπαρξης των διάφορων ενδιαιτημάτων που απαντώνται σήμερα.

Ετσι πρέπει να διατηρηθούν τα δάση και από την άλλη να παραμείνουν οι ανοιχτές εκτάσεις. Να αποφεύγεται η υλοτόμηση γέρκων δέντρων μια και σε αυτά αναζητούν τροφή και καταφύγιο πληθώρα ειδών. Να διατηρηθούν οι σχισμές των ξερολιθιών (είτε πρόκειται για κτίσματα είτε απλώς για τοίχους), όπου μπορεί να φωλιάσουν ορισμένα είδη, ια τον ίδιο λόγο να μην αποφράσσονται με τοιμέντο ή άλλα υλικά (σίτες κ.λπ.) εσοχές που έχουν παραμείνει εξωτερικά σε ακατολικά ή κατοικημένα κτίρια.

Το 1ο αυτό Διεθνές Θερινό Πανεπιστήμιο διοργανώθηκε από την Εταιρεία Βιολογικής Διατήρησης (Society for Conservation Biology - SCB), που είναι μια από τις μεγαλύτερες επιστημονικές ενώσεις για την προστασία της βιοποικιλότητας, και το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων. Χορηγοί του Θερινού Πανεπιστημίου ήταν το ΥΠΕΧΩΔΕ, η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Ιωαννίνων και ο Δήμος Κεντρικού Ζαγορίου.

Ο Πρύτανης του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων απένειμε μάλιστα και διπλώματα στους συμμετέχοντες φοιτητές. Ο κ. Γεροθανάσης ανέφερε ότι η επιλογή του Ζαγορίου, που ήταν ένας από τους επτά υποψήφιους τόπους, για τη λειτουργία του 1ου Θερινού Πανεπιστημίου Βιολογίας ήταν απολύτως κατάλληλη, αφού το Ζαγόρι προσφέρεται για βιολογικές μελέτες.

Οι φοιτητές δήλωσαν πως χάρηκαν την απaráμιλλη φυσική ομορφιά του Ζαγορίου. Σε αυτή την απόμακρη γωνιά, τόνισαν, συγκεντρώθηκαν τα ομορφότερα στοιχεία της φύσης και συνθέτουν ένα τοπίο μοναδικό.

Η.

Αναμνήσεις εξήντα χρόνων και μια ευχή

Λες και δεν πέρασαν τόσα χρόνια. Στο μυαλό μου φαντάζει σαν χθες, που πήγαινα σχολείο στο Μικρό Πάπιγκο.

Εκεί στο προαύλειο της εκκλησίας του Αη Ταξιάρχη παίζαμε, κρυφτό, τσουλέγκα, κυνηγητό, και άλλα παιχνίδια. Εκεί τις κρύες χειμωνιάτικες μέρες, μαζευόμασταν και τραγουδούσαμε για να ζεσταθούμε «έβγα-έβγα ήλιο, να πρωθούν (ζεσταθούν) τ' αμπέλια και μεις τα κουτσουβέλια». Αυτό γινόταν ώσπου νάρθει η κυρία μας να μούμε στην τάξη, για να αρχίσει το μάθημα. Η κυρία μας (Δασκάλα) ήταν η Θάλεια Ξυνού. Δασκάλα με ζήλο, όρεξη και πολύ ευθύνη για την δουλειά της.

Θυμάμαι ότι πέρα, από τα εγκύκλια μαθήματα, μας μάθαινε και πολλά άλλα χρήσιμα πράγματα. Αρχή της άνοιξης φτιάχναμε τον σχολικό κήπο. Με βεργούλες φτιάχναμε καγκελάκια για να προστατεύσουμε τα λουλούδια του κήπου μας, πολλά απ' αυτά ήταν άγρια, μαζεμένα από το βουνό.

Πριν τις διακοπές –τις λαχταριστές διακοπές του Πάσχα– μας μαζευόμασταν τις ηλιόλουστες μέρες του Απριλίου, όλα τα παιδιά, και κάναμε πολλή ησυχία, να ακούσουμε για τα πάθη του Χριστού και την Ανάσταση. Την Μεγάλη Παρασκευή σκορπιζόμασταν σαν τις μέλισσες, σ' όλο το χωριό, για να μαζέψουμε λουλούδια, ήμερα και άγρια, και να στολίσουμε τον Επιτάφιο.

Ωραία νοσταλγικά χρόνια, με λιγότερα καταναλωτικά αγαθά, αλλά με περισσότερες ηθικές αξίες και πολύ πιο χαρούμενα και ευτυχισμένα. Τα παιδιά σκορπισμένα τώρα στα ξένα για να βρουν καλύτερο μέλλον, γέμιζαν τότε το χωριό, και έδιναν μια ευχάριστη νότα.

Παντού έβλεπες ή άκουγες παιδιά – πολλά παιδιά. Στις αυλές, στα σοκάκια, στην πλατεία του Αη Ταξιάρχη, παντού άκουγες τα τραγούδια και τα χαρούμενα γέλια των παιδιών.

Ακόμη και όταν άκουγες ένα κλάμα ή κάποια γκρίνια, ήταν για να σπάσει η μονοτονία και να μας θυμίσει ότι η ζωή δεν έχει μόνο χαρές αλλά και λύπες. Έβλεπες ανθρώπους νέους και ηλικιωμένους να πηγαίνουν στις δουλειές του, αγροτικές ή κτηνοτροφικές. Τα ροζισμένα χέρια τους και τα ρυτιδωμένα πρόσωπά τους, έδειχναν ανθρώπους τίμιους, καλοσυνάτους, ντόμπρους, βουνίσιους.

Τον Μάη μήνα, ανέβαιναν οι Σαρακαταναίοι με τις φαμήλιες τους από τα χειμαδιά, και τότε το χωριό παραγέμιζε από παιδιά, τραγούδια και χαρές. Σμίγαν οι φίλοι, τσογκριζαν τα ποτήρια και πίναν

στην υγεία τους. Τα κοπάδια τους μαζί με τα ντόπια γέμιζαν τις ρεματιές και τα βουνά που αντιλαλούσαν από τα βελάσματά τους και τα κουδούνια τους. Αυτά μαζί με τα κελαηδήματα των πουλιών δημιούργουσαν μια εξάισια συμφωνική ορχήστρα, που έφερνε αγαλλίαση και ψυχική ευφορία σ' όσους την άκουγαν.

Όλοι μικροί-μεγάλοι μιλούσαμε, γελούσαμε με ανιδιοτέλεια και πραγματική καλοσύνη.

Τα πεζούλια των σπιτιών ήταν γεμάτα από παπούδες και γιαγιάδες. Κάθονταν εκεί, συνήθως απογευματινές ώρες, και συζητούσαν για τα εφήμερα θέματα του χωριού ή έλεγαν παλιές ιστορίες ή για τους ξενιτεμένους χωριανούς. Όλα τα παραπάνω χάθηκαν. Αυτές οι ωραίες παραστάσεις, έχουν τώρα εξαφανισθεί. Σήμερα το χωριό μας γεμίζει από τουρίστες. Παρήγορο από μια άποψη, διότι διαφορετικά το χωριό μας θα έχει ερημωθεί. Από την άλλη άποψη, όμως χάθηκε η ομορφιά του χωριού. Η ζεστή κουβέντα, τ' άδολο χαμόγελο, η ανιδιοτέλεια, η φιλοξενία. Οι τουρίστες, συνήθως άγνωστος μεταξύ τους, μιλούν μόνο όταν θέλουν κάποια πληροφορία και πολλοί από αυτούς είναι σκυθρωποί, δεν γελούν, κουβαλώντας, τα προβλήματα της πόλης κοντά τους.

Το χωριό έχει αλλάξει πολύ. Καινούργια σπίτια κτίστηκαν, άλλα επισκευάστηκαν. Έγιναν ξενοδοχεία, εστιατόρια, καφεενία μπαρ αλλά την ομορφιά του χωριού δεν μπόρεσαν να φέρουν.

Το ενδιαφέρον περιστρέφεται τώρα γύρω από τους ξενώνες, τα εστιατόρια. κ.λπ. καταστήματα που εξυπηρετούν τουρίστες. Το ατομικό συμφέρον ξεπέρασε κατά πολύ δυσανάλογα το κοινωνικό. Οι περισσότεροι σήμερα σκέπτονται, το άτομό τους, την δουλειά τους και τίποτα άλλο.

Αυτό κατά την γνώμη μου είναι κακό και θ' αποβεί ολέθριο. Ελπίζω να μην αλλοιωθούν τα πάντα στο «Θεό» χρήμα.

Υπάρχουν όμως λίγοι –πολύ λίγοι– χωριανοί που ενδιαφέρονται για να κρατήσουν το χωριό μας μια νότα από τα παλαιά.

Άλλοι ανώνυμοι, άλλοι επώνυμοι λόγω της εργασίας τους (βιβλιογραφία-αρθρογραφία-ομιλίες κλπ) όλους αυτούς θέλω να ευχαριστήσω από τα βάθη της καρδιάς μου και να τους πω πως οι προσπάθειες και οι κόποι τους δεν θα πάνε χαμένοι. Ας έχουν κατά νου το ποίημα του Κίπλικυ – Αν.. Αν.. Αν... μπορείς τότε η νίκη θα είναι δική τους –δική μας– του χωριού μας.

Ευχαριστώ για την φιλοξενία
Δ.Μ.

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ

ΜΙΑ ΑΠΕΙΡΟΕΛΑΧΙΣΤΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΑΓΑΠΗΣ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ ΚΑΙ ΘΥΜΗΣΗΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΓΓΕΛΟ ΚΙΤΣΟΥ

Γράφει ο Τσεργγογιάννης Θεόδωρος

Στις 6 του Αυγούστου 2008 έσβησε η δημιουργική πνοή ενός ακαταπόνητου εργάτη του νεότερου πολιτισμού, ενός υπέρμαχου της ανθρώπινης ελευθερίας, ενός γνήσιου τέκνου του Ζαγορίου και της Ηπείρου, του Άγγελου Κίτσου, διακρινόμενου για την απέραντη παθολογική αγάπη για το χωριό του, το Μονοδένδρι, που είχε γι' αυτό μεγάλα οράματα. Ίσως έφυγε πικραμένος γιατί δεν πρόφτασε να ολοκληρώσει το πρόγραμμά του.

Προσωπικότητα δυσαναπλήρωτη. Δραστήριος, ακαταπόνητος, σεμνός, τρυφερός, λιτός, ευθύς και ευαίσθητος στην δοκιμασία και τον πόνο. Σεβαστός και ευσυμπάθητος, υπόδειγμα αυστηρής εκτέλεσης των καθηκόντων, που άγγιζε πολλές φορές τα όρια της υπερβολής. Προσηνής προς όλους, φίλους, χωριανούς, γνωστούς, συναδέλφους. Για τον καθένα έτρεφε ξεχωριστή αγάπη. Όλοι κάτι κερδίσαμε από τη συντροφιά του και τη φιλία του.

Αξιοπρεπής, εμβριθής και ευπροσήγορος κέρδιζε την αγάπη και την εκτίμηση όλων, όσων είχαν την τύχη να τον γνωρίσουν και συναναστρέφονταν μαζί του. Υπήρξε μια ξεχωριστή προσωπικότητα. Για τα ιδιαίτερα χαρίσματά του εξελήγε πολλές φορές τον σύμβουλο του Πολυμελούς Διοικητικού Συμβουλίου της Ριζαρείου Σχολής Αθηνών, που από τη θητεία τους ως Πρόεδρος του Συμβουλίου άφησε εποχή, την οποία με ευγνωμοσύνη και θαυμασμό θα θυμούνται όλοι, όσοι συνεργάστηκαν μαζί του στη Σχολή αυτή την περίοδο.

Πίστευε ότι κάθε προσπάθεια καλύτερευσης της ζωής των ανθρώπων πρέπει να αρχίζει από την καλλιέργεια του πνεύματος και της ψυχής. Το πάθος του, αυτό για την πνευματική ανέλιξη των νέων, τον ώθησε να αφυπνίσει και να αναπτύξει όλες τις πνευματικές και σωματικές τους ικανότητες. Για το σκοπό αυτό έπειτα από επίπονες και συντονισμένες προσπάθειες, κατόρθωσε να δημιουργηθούν στο χωριό του το Μονοδένδρι υπαίθριο θέατρο και γήπεδο αθλοπαιδιών με όλες τις απαιτήσεις των σύγχρονων προδιαγραφών καθώς και Χειροτεχνική Σχολή Θηλέων, όπου φοιτούν πολλές μαθήτριες και συγχρόνως βρήκαν θέσεις εργασίας αρκετοί συγχωριανοί του.

Συνέβαλε καθοριστικά στην ίδρυση Εκθεσιακού Κέντρου στο Μονοδένδρι, το οποίο και κατέστησε Πολιτιστικό Κέντρο πανελλαδικής και διεθνούς ακτινοβολίας.

Πίστευε πως για την πραγμάτωση των εν λόγω δημιουργικών έργων χρειαζόνταν, πέρα από την οικονομική και τεχνική βοήθεια, άρτια οργάνωση και καλός συντονισμός και προπόντων η δύναμη της θελήσεως, προϋποθέσεις, που πολλούς συνεκίνησαν και παρώτρυναν να βοηθήσουν τη μεγάλη αυτή προσπάθεια.

Το μεγαλύτερο κεφάλαιο για τον Άγγελο, υπήρξε η αυτοπεποίθησή του. Με αυτή κατόρθωνε να εξουδετερώνει «εν τη γενέσει της» κάθε αντίδραση και δυσκολία.

Η μη αναστρέψιμη όμως νόσος, που υπέσκαπτε την υγεία του, μας στέρησε για αρκετούς μήνες την παρέα του, στις συγκεντρώσεις και στις φιλικές καλοκαιρινές συναντήσεις μας.

Όλοι μας νιώσαμε την απουσία του και στερηθήκαμε το πηγαίο του χιούμορ διανθισμένο με τα χαριτωμένα ανέκδοτά του.

Φίλτατε Άγγελε, (φίλε Ρούσια με αποκαλούσες και συ) το κενό αυτό της παρέας μας με τον αδόκητο θάνατό σου από τις 6-8-2008 αυτό της παρέας μας με τον αδόκητο θάνατό σου από τις 6-8-2008 αυτό της παρέας μας με τον αδόκητο θάνατό σου από τις 6-8-2008

Είναι τόσο ζωηρή η εικόνα σου χαραγμένη στην ψυχή μας, ώστε αδυνατούμε να πιστέψουμε ότι έφυγες για πάντα από κοντά μας.

Σκύβουμε Άγγελε όλοι εμείς που σε αγαπήσαμε, ευλαβικά το κεφάλι μας και με όλη τη δύναμη της ψυχής μας δεόμεθα προς τον Ύψιστο. «Μετά των αγίων ανάπαυσον την ψυχήν του φιλάτου μας, Άγγελου, ένθα ουκ έστι πόνος, ου λύπη, ου στεναγμός, αλλά ζωή ατελείτητος».

Ορφανέσαμε. Οι όμορφες στιγμές, που μας χάρισες ας συνοδεύουν τη σκέψη μας και η μνήμη σου ας μένει αιωνία.

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΕΣΤΙΑ
ΣΤΡ. ΚΑΛΛΑΡΗ 2 546 22 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΑΓΓΕΛΟΥ ΚΙΤΣΟΥ

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Ηπειρωτικής Εστίας Θεσσαλονίκης, με βαθιά θλίψη απευθύνει το ύστατο χαιρε στον αλησμόνητο ΑΓΓΕΛΟ ΚΙΤΣΟ

ο οποίος μέχρι την ύστατη ώρα, υπηρέτησε με συνέπεια, τις ιδέες της εθελοντικής προσφοράς, αλληλεγγύης, φιλαλληλίας, ανιδιοτελούς αγάπης στο συνάνθρωπο, προσφοράς προς την πατρίδα, εκφράζει τα ειλικρινή του συλλυπητήρια προς την οικογένειά του, δέεται του Υψίστου την ψυχή του μεταστάντος να κατατάξει μεταξύ των Δικαίων και στους οικείους και συγγενείς του να χαρίζει υγεία και μακροήμευση.

Ο Άγγελος Κίτσος ήταν ένας αγνός πατριώτης, πάντα ευγενής, καλοσυνάτος, με καλοπροαίρετη κριτική που συμβάλει στην πρόοδο και την καλύτερη εξέλιξη των καταστάσεων, αγωνιζόταν με πάθος για το Ριζαρείο Ίδρυμα, την Εφημερίδα «Το ΖΑΓΟΡΙ μας», ήταν η ψυχή σε όλες τις εκδηλώσεις πολιτιστικού, κοινωνικού, πνευματικού, ψυχαγωγικού χαρακτήρα της ιδιαίτερης πατρίδας του.

Εγκαταλείποντας τον φυσικό του βίο, εισήλθε στο Πάνθεον των μεγάλων ανδρών της λεβεντογέννας Ηπείρου, γιατί με το έργο του, προσέφερε στον Ηπειρωτισμό, δικαίωσε την ρήση «Η Εύανδρος Ήπειρος» και άφησε πίσω του παρακαταθήκη στις επερχόμενες γενεές την δημιουργικότητα και την εθελοντική προσφορά για την προβολή των ηπειρωτικών θεμάτων.

Ο Άγγελος Κίτσος, φεύγοντας μας άφησε αυτή την πίκρα που νοιώθουμε κάθε φορά που αναχωρεί για την γειτονιά των Αγγέλων ένας ακόμα ευπατρίδης Ηπειρώτης από την γενιά των Ηπειρωτών που είχαν ταυτίσει την ύπαρξή τους με την Ήπειρο.

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Ηπειρωτικής Εστίας Θεσσαλονίκης θα τον μνημονεύσει για την προσφορά του στον Ηπειρωτισμό, στο ετήσιο μνημόσυνο των Ηπειρωτών που τελεί στις αρχές Οκτωβρίου.

Αιωνία του η μνήμη

ΤΕΡΨΙΧΟΡΗ ΖΑΡΙΔΗ

Ύστερα από πολύχρονη ασθένεια άφησε το μάταιο τούτο κόσμο, στις 16 Ιουνίου 2008, μια αξιγάπητη Ζαγορίσια φυσιογνώμια η καλοσυνάτη, φιλόξενη και πρόσχαρη (έχουν μείνει αλησμόνητοι οι αστειασμοί της, κατά τα νεανικά χρόνια στη Βίτσα) Τερψιχόρη Ζαρίδη.

Γεννήθηκε το 1927 στη Βίτσα από τον Στάθη και τη Λένκω Βασδέκη και παντρεύτηκε με έναν υπέροχο άνθρωπο, που, μόλις είχε επανακάμψει από τη Ρουμανία, τον Δικορφιώτη Φίλιππο Ζαρίδη με τον οποίο απέκτησε τρία κορίτσια. Η αείμνηστη Χόρη ήταν άνθρωπος της προσφοράς, εξαίρετη μητέρα, σύζυγος, αδελφή (αφού ως πρωτότοκη ανάμεσα σε 6 αδελφία συνέβαλε και στο μεγαλωμά τους) καθώς και πολύ στοργική γιαγιά. Διακρινόταν για τη νοικοκυροσύνη της (οι πίτες και τα μαγειρέματα, που είχε μάθει από τη μάνα της, άλλη μια κατατρεγμένη της Σμύρνης και αυτή, ήταν ασυναγώνιστα). Δεν ξεχνώ βέβαια το μεράκι της τόσο στον παλιοκαιρίσιο Ζαγορίσιο χορό όσο και στα εργοχείριά της καθώς και σε ο,τιδήποτε με το οποίο καταπιάνόταν. Κυριολεκτώ όταν μονολεκτικά την σκιαγραφώ ως αρχόντισσα στο ήθος και στο παρουσιαστικό. Η εκλιπούσα μας κατακτούσε όχι μόνο με τη νοικοκυροσύνη της αλλά και με την καλοδεκτικότητα της, την καλοσύνη, την ευγένεια, τον αυθορμητισμό, το συνεχές χαμόγελο, την αστείρευτη αισιοδοξία και προ παντός με την αξιοπρέπεια που δεν λύγισε ακόμα και μπροστά στον πιο βαθύ πόνο, εκεί-

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΑΓΙΟΣ ΜΗΝΑΣ

Θάνατοι

Θερμά συλλυπητήρια στην οικογένεια της αγαπητής μας συγχωριανής **Γιαννούλας Στεργίου**, που ο ξαφνικός κι αναπάντεχος χαμός της, γέμισε με λύπη τις καρδιές μας. Ας είναι ελαφρύ το χώμα που τη σκεπάζει.

Οικογένειες

Τζιομάκα Γεώργιου
και Παναγόπουλου Παύλου

ΑΝΩ ΠΕΔΙΝΑ

Γεννήσεις

— Η **Αμαλία Τσιγαρά** κι ο **Θωμάς Ράπτης** απέκτησαν τον πολυπόθητο διάδοχο. Τις πιο θερμές μου ευχές.

Ελ. Δούβλη

— Παραμονή της γιορτής της η **Σοφία Καψάλη** και ο **Μάνθος** του Γιάννη **Σιαφάκα** και της Πανω-Σουδενιώτισσας Ευδοξίας Παπιγκιώτη έγιναν γονείς. Απέκτησαν στα Γιάννενα 16-9-2008 ένα χαριτωμένο κοριτσάκι. Να τους ζήσει με υγεία, χαρά, ευτυχία και σ' άλλα να χαρούν...

Δέσποινα Γκερλέ Μπίτσα

Συγχαρητήρια

— Η **Ξανθή Κ. Ζαμπακίδη** πέτυχε στο Παιδαγωγικό τμήμα Ιωαννίνων. Συγχαρητήρια στην ίδια, τους φίλους γονείς και τη γιαγιά Γιαννούλα.

Ελ. Δούβλη

Θάνατοι

— Πέθανε και κηδεύτηκε στο Βόλο, όπου μόνιμα διέμενε ο **Ιάσωνας Τ. Ξάνθος** σε ηλικία 69 ετών.

Στην οικογένειά του καθώς και στην οικογένεια του αδελφού του Αλέκου και σ' όλους τους συγγενείς της, ειλικρινή συλλυπητήρια.

«Το Ζαγόρι μας»

ΑΝΩ ΡΑΒΕΝΙΑ

Αρραβώνες

Η **Γεωργία** του Ηλία **Χατζηθα-νασίου** και της Παναγιώτας **Μάνη αρραβωνιάστηκε** τον εκλεκτό της καρδιάς της **Χρήστο** από τη Θεσσαλονίκη. Θερμά Συγχαρητήρια. Καλά Στέφανα.

Γάμοι

— Η **Νάνσυ** του Γιάννη **Σαΐτη** και της Έφης Ζαγγανά παντρεύτηκε τον εκλεκτό της καρδιάς της **Θωμά** στο Λαγονήσι στις 20-9-2008. Να ζήσουν ευτυχισμένοι, υγιείς και χαρούμενοι.

— Ο **Ηλίας** του Στέργιου **Ουζούνη** και της Αφνούλας **Μάνη παντρεύτηκε** στη Θεσσαλονίκη την εκλεκτή του **Έλενα Κωστίδου**. Να ζήσουν υγιείς ευτυχισμένοι και χαρούμενοι.

Δέσποινα Γκερλέ Μπίτσα

Συγχαρητήρια

— Η **Κική Ντεμίρη** του αείμνηστου Τάσου και της Παναγούλας ορκίστηκε πτυχιούχος της Στατιστικής της Α.Σ.Ο.Ε. Πειραιώς και ο αδελφός της ο Παναγιώτης Ντεμίρης πήρε το πτυχίο του από τη

Λογιστών Τ.Ε.Ι. Πειραιά. Θερμά συγχαρητήρια και καλή σταδιοδρομία.

Δέσποινα Γκερλέ Μπίτσα

Θάνατοι

— Η 88χρονη **Σωτηρία Δημουλά** έφυγε από κοντά μας στις 15-9-2008 και πήγε ν' αναπαυτεί κοντά στον αείμνηστο Βασίλη της. Ανάλαφρο το χώμα των Άνω αβενίων που τη σκέπασε. Θερμά συλλυπητήρια στους συγγενείς της...

— Η συμπαθέστατη χρυσονοικοκυρά πρώην γειτόνισσά μου πανωραβενιώτισσα **Γιαννούλα Δημουλά** που είχε γεννηθεί το 1925 στο Κεφαλόβρυσο παντρεύτηκε στον Άγιο Μηνά. Πέταξε σ' άλλους ουρανούς κοντά στον αείμνηστο σύζυγό της Παύλο **Στεργίου** στις 29-9-2008. Ανάλαφρο το Αημιώντικο χώμα που την σκέπασε. Θερμά συλλυπητήρια στους συγγενείς.

Δέσποινα Γκερλέ Μπίτσα

ΑΣΠΡΑΓΓΕΛΟΙ

Θάνατοι

— Πικρό μήνυμα έφθασε στο χωριό μας. Πέθανε στην Αθήνα η χωριανή μας ΚΛΕΟΦΙΛΗ Π. ΒΑΡΑΔΙΝΗ - ΠΑΠΑΗΛΙΑ όπου και κηδεύτηκε. Δεκάχρονο κορίτσι τότε μετά τον χαλασμό στις 15 Ιουλίου 1943 εγκατέλειψε το χωριό. Αφού ταλαιπωρήθηκε, προ πενταετίας επέστρεψε, έκτισε σπίτι δεν το χάρηκε όμως, μόλις το τελείωσε έφυγε για το μεγάλο και αγύριστο ταξίδι. Η Κλεοφίλη δεν είχε στον ήλιο μοίρα, ήτο τελείως άτυχη. Ας είναι ελαφρύ το χώμα της Αττικής γης που την σκέπασε. Αιώνια η μνήμη της. Στους οικείους και συγγενείς τα πιο θερμά συλλυπητήρια.

Μ.Κ.

ΒΙΤΣΑ

Συλλυπητήρια

— Μια ακόμη παλιά Ζαγορίσια νοικοκυρά έφυγε, η **Κορνηλία Βαταβάλη** ευτυχισμένη με παιδιά, εγγόνια, δισέγγονα. Θερμά συλλυπητήρια σ' όλους τους δικούς της.

Ελ. Δούβλη

ΔΙΚΟΡΦΟ

Συγχαρητήρια

— Θερμά συγχαρητήρια στον **Ανδρέα Παπαγιαννόπουλο**, γιο του Δημήτρη και της Όλγας και εγγονό της Άρτεμις Παπαγιαννοπούλου που πέρασε στο Χημικό του Πανεπιστημίου Κρήτης. Καλή φοίτηση. Οι θεοί: Γιώργος και Ιππολύτης Παπαντωνίου
Τα ξαδέρφια: Σοφία και Δώρα Παπαντωνίου

Γάμοι

— Στον παλιό μαθητή μου **Μπάμπη Μπούγια** γιο της Δικορφιώτισσας Ντίνας Λέκου και του Νίκου που παντρεύτηκε την καλή του εύχομαι ανθόσπαρτη ζωή.

Ελ. Δούβλη

ΔΟΛΙΑΝΑ

Θάνατοι

— Η 88χρονη Δολιανίτισσα **Φερενίκη Πασιά — Δέρβου** από τις 2 Σεπτεμβρίου 2008 αναπαύτηκε στην Περιβλεπτο Ιωαννίνων. Θερμά Συλλυπητήρια στους συγγενείς.

ΕΛΑΦΟΤΟΠΟΣ

Βαφτίσεις

— Η **Δώρα Κόλια**, κόρη της παιδικής μου φίλης Ειρήνης Ματσούλη βάπτισε τα δυο της παιδιά **Ειρήνη** και **Μιχάλη**. Ολόψυχα να είναι γερά και ευτυχισμένα.

— Ο **Γιάννης** και η **Ουρανία Τζόκα** βάπτισαν το πρώτο εγγόνι τους, **Γιάννη**. Να τους ζήσει.

Ελ. Δούβλη

Συγχαρητήρια

— Η αγαπημένη μας **Πολυξένη Ζινδρλίη** διέπρεψε. Με βαθμό ομοφώνως «άριστα» εκπόνησε τη διδακτορική της διατριβή στο Τμήμα Φ.Π.Ψ. στον Τομέα της Φιλοσοφίας του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων. Θέμα της διατριβής της: «Από την θεωρία της συνειδησης, στην κοινωνική και πολιτική φιλοσοφία: Η συμβολή του Henri Bergson».

Θερμά συγχαρητήρια, στη νέα σου Πανεπιστημιακή ζωή και ευχές για ότι καλύτερο στην προσωπική σου, αγαπημένη μας Τζένη.

ΕΝΩΣΗ ΑΠΟΔΗΜΩΝ ΕΛΑΦΟΤΟΠΟΥ
— Η Ένωση Αποδήμων Ελαφτόπου συγκαίρει τον **Αναστάσιο Πριμκήρη**, γιο των αγαπημένων μας Βασίλη και Κατερίνας, για την εισοδό του στο Πανεπιστήμιο της Ρώμης, στο Τμήμα Πολιτικών Επιστημών. Θερμά συγχαρητήρια αγαπημένε μας Τάσο και σε ανώτερα.

— Από τον Ελαφότοπο ξεκίνησε και κατέκτησε λαμπρή επιτυχία. Ανακηρύχθηκε Διδάκτωρ της Φιλοσοφίας του Παν/μίου Ιωαννίνων.

Αγαπητή Τζένη σου ευχόμαστε πάντα κατακτήσεις και επιτυχίες. Οικογένεια Μαρκοπούλου

Πένθη

— Η Ένωση Αποδήμων Ελαφτόπου συμπαρίσταται ολόψυχα στην λύπη των αγαπημένων μας Όλγας και Ιωάννας **Σακελλαρίου** για την απώλεια της αγαπημένης της μητέρας **Χαρίκλειας**. Ελαφρύ το χώμα του Ελαφοτόπου, που σε σκέπασε αγαπημένη μας Χαρίκλεια.

ΗΛΙΟΧΩΡΙ

Θάνατοι

— Ο πολύτεκνος πατέρας **Γιάννης Κοντογιάννης** που είχε γεννηθεί στις 26-10-1930 στο Ηλιοχώρι απεβίωσε στα Γιάννενα στις 19-9-2008 και πάνδημη έγινε η κηδεία του την Κυριακή. Ελαφρύ το Ηλιοχωρίτικο χώμα που τον σκέπασε για πάντα. Θερμά συλλυπητήρια σ' όλους τους συγγενείς.

Δέσποινα Γκερλέ Μπίτσα

ΚΑΛΠΑΚΙ

Γάμοι

— Ο **Θοδωρής Ντάγκας** του Γιάννη και της Δάφνης και η **Τζένη** του Τσεπελοβίτη Σπύρου **Βλαχόπουλου** και της Φωτεινής Καραμπά παντρεύτηκαν στον Ι. Ναό Αγ. Σκέπης Καλπακίου το Σάββατο 20-9-2008 με κουμπάρους το Μιχάλη και την Ευαγγελία Σιούτη. Τρικούβεργο γλέντι στο κέντρο «ΧΗΤΟΣ» στις Καρυές. Να ζήσουν σαν τα ψηλά βουνά, να ευτυχίσουν, απογόνους και όλα του κόσμου τα καλά να αποκτήσουν.

Δέσποινα Γκερλέ Μπίτσα

ΚΑΠΕΣΟΒΟ

Γεννήσεις

— Ο Πρόεδρος του Τ.Σ.Τ.Δ. Καπεσόβου **Θωμάς Ράπτης** και η **Αμαλία Τσιγαρά** έγιναν πολύτεκνοι γονείς χαρίζοντας στις τρεις κορούλες τους Αναστασία, Σωτηρία και Ζωή στα Γιάννενα ένα υγιέστατο αδελφάκι την Παρασκευή 5-9-2008. Να τους ζήσει χαρούμενο, ευτυχισμένο.

Βαφτίσεις

— Ο συνάδελφος **Χρήστος Ράπτης** και η **Ελένη Παπαδοπούλου** στις 24 Αυγούστου 2008 βάπτισαν το δευτερότοκο παιδάκι τους και την είπαν ΟΛΓΑ. Να τους ζήσει και υφυούλα να τη χαρούν.

— Ο Ιερέας Τσεπελόβου παπα-Νικόλαος Καξήρας βάπτισε το γιο του **Αθανασίου Γκεσούλη** και της **Ευριδικής Μιχάκη** στο Καπέσοβο την 31η Αυγούστου 2008 και οι ανάδοχοι Ηλίας Μπαρδάκας και Αναστασία Καρυώτη του χάρισαν το όνομα ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ. Να τους ζήσει και να το δουν όπως το ονειρεύονται.

Δέσποινα Γκερλέ Μπίτσα

ΚΑΤΩ ΠΕΔΙΝΑ

Συγχαρητήρια

— Στα ανήψια και ξαδέρφια μας **Κων/τίνο** γιο της Ελσας Μ. **Τζιόβα** και του Παναγιώτη Γώγου, που εισάγεται στο Ε.Μ.Π. Αθηνών και **Ματίνα** κόρη του αλυσμόνητου Δημήτρη Μ. **Τζιόβα** και της Νίκης Βεργωτή που εισάγεται στην Α.Σ.Ο.Ε. Αθηνών τα θερμά μας συγχαρητήρια και την αγάπη μας.

Οικογένεια Βασιλείου Τζιόβα

ΚΑΤΩ ΡΑΒΕΝΙΑ

Θάνατοι

— Ο 77χρονος συνταξιούχος ραδιοτεχνίτης **Τάσος Ζέρβας** απεβίωσε. Ελαφρύ το χώμα των Κάτω Ραβενίων που τον σκέπασε την Δευτέρα 15-9-2008. Θερμά συλλυπητήρια στους οικείους του.

Δέσποινα Γκερλέ Μπίτσα

ΚΟΥΚΟΥΛΙ

Γεννήσεις

— Στους φίλους **Κώστα** και **Βάσω Κατσαδάμα** για τη γέννηση της δεύτερης εγγονής τους ευχόμαστε νάνα γερά και καλότυχη.

Ελ. Δούβλη

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

— Στα ανήψια μας **Τάσιο Λάζο** και **Ελπίδα**, καθώς και στον παππού Παντελή και γιαγιάδες Ναυσικά και Αναστασία που βάπτισαν την πρωτότοκη κόρη τους, και εγγονούλα τους, που η νονά της, της χάρισε το όνομα Γεωργία. Ευχόμαστε ολόψυχα, να τους ζήσει και να την καμαρώνουν.

Θεόδωρος - Αγγελική

ΝΕΓΑΔΕΣ

Γάμοι

— Η **Κατερίνα** του Γιώργου **Βουζοπλή** και της Φρειδερίκης Παντρεύτηκε τον εκλεκτό της καρδιάς της **Γιώργο Μπινίσκο**, στον Ι. Ν. Κοιμήσεως Περιβλεπτο Ιωαννίνων στις 6-9-2008 με κουμπάρο τον **Παναγιώτη Γρούσσα**. Να ζήσουν, να ευτυχίσουν.

Δέσποινα Γκερλέ Μπίτσα

ΠΑΠΙΓΚΟ

Θάνατοι

— Στις 5 Σεπτεμβρίου 2008 πέθανε και κηδεύτηκε στην γενετήριά της στο Πάπιγκο η **Πόπη Στάρα-Διαμαντή** σε ηλικία 84 ετών. Στο σύζυγό της Κώστα, τα παιδιά της και εγγόνια της τα θερμά μας συλλυπητήρια.

Το «Ζαγόρι» μας
— Η αξιανάπητη χρυσοχέρα Ζαγορίσια αρχόντισσα **Πόπη Στάρα**, σύζυγος Κώστα **Διαμαντή** που είχε γεννηθεί στις 7 Απριλίου του 1924 πέταξε για τη γειτονιά των αγγέλων, στις 5 Σεπτεμβρίου του 2008.

Ανάλαφρο το παπιγκιώτικο χώμα που τη σκέπασε. Θερμά συλλυπητήρια σ' όλους τους συγγενείς.

Δέσποινα Γκερλέ Μπίτσα

ΣΚΑΜΝΕΛΙ

Γάμοι

— Δυο λαμπροί νέοι επιστήμονες παντρεύτηκαν στις 27/9/2008 στον Ι. Ν. Αγ. Κων/νου και Ελένης στην Πεντέλη Ιωαννίνων. Η εκλεκτή συνάδελφος, προισταμένη της Ταμειακής Υπηρεσίας του Δήμου Τύμφης Σκαμνελιώτισσα **Ελένη** του αείμνηστου Γιώργου **Δερέκα** και της Ολβίας Γιαννόρου ενώθηκε με τον διαλεχτό της καρδιάς της **Κώστα Μπέλλο** από το Ασπροχώρι του Δήμου Σελλών. Η συνέχεια δόθηκε το βράδυ στο Κέντρο «ΚΤΗΜΑ ΘΕΟΧΑΡΗ» όπου έγινε τρικούβεργο γλέντι και ξεφαντώσαμε μέχρι

Συλλυπητήρια

— Στην οικογένεια Σπ. Μαρκοπούλου για το θάνατο του δασκάλου **Σπύρου Μαρκόπουλου** από την Αχλαδέα Σουλίου, τα ειλικρινή μας συλλυπητήρια στην οικογένειά του. Ο αείμνηστος Σπύρος **Τσεργιογιάννη** και το όνομα αυτού **Θωμάς**. Θερμότερες ευχές να τους ζήσει και να τα καμαρώνουν.

Ο παππούς: Θεόδωρος
Η γιαγιά: Αγγελική

«Το ΖΑΓΟΡΙ ΜΑΣ»

Βαφτίσεις

— Οι εκπαιδευτικοί **Δημήτρης Βαγγελής** και **Δέσποινα Αμπεριά-δου** βάπτισαν το τρίτο παιδάκι τους τέλη Αυγούστου του 2008 και η νονά καθηγήτρια **Λένα Τσουμάνη Γιαννάκη** της χάρισε το όνομα ΡΑΦΑΕΛΑ. Να τους ζήσει και νυφούλα να τη χαρούν.

Γάμοι

— Ο **Γιάννης Καραθασίλης** των αειμνήστων Παναγιώτη και Βιλελμίνης και η καλή του **Μαρία Μπενέ-κου** παντρεύτηκαν στον Άη Γιάννη Ανατολής, την Κυριακή 20-9-2008, στις 6 μ.μ.

— Ο **Λάμπρος Νάκος** από την Κασορίτσα Ιωαννίνων και η εκλεκτή της καρδιάς του **Παρασκευή** του Αθανασίου **Κουμπή** και της Αριστούλας Μυριούνη παντρεύτηκαν την Κυριακή 5 Οκτωβρίου 2008 στον Άη Γιώργη της Πλατείας Πάργης στα Γιάννενα.

— Η **Κων/να** του Γιάννη **Ντέσι-κα** και της Τσεπελοβίτισσας Σωτηρίας Γιαννακού και ο εκλεκτός της καρδιάς της **Ρίζος Σουδατζόγλου** παντρεύτηκαν στα Γιάννενα. Να ζήσουν τα νέα ζευγάρια, να ευτυχίσουν, απογόνους και όλα του κόσμου τα καλά να αποκτήσουν.

— Ο **Χάρης** του Χρήστου **Παπα-παύλου** και της Ιωάννας Ζησιδη και η εκλεκτή του **Εύη** παντρεύτηκαν στις 23 Αυγούστου 2008 στην Πάτρα.

— Η φαρμακοποιός **Έφη** των εκπαιδευτικών Νίκου **Φερεντίου** και Κατερίνας Σεντελέ και ο εκλεκτός της καρδιάς της πολιτικός μηχανικός **Νίκος Σταύρου** από τα Κούρεντα παντρεύτηκαν στις 6 Σεπτεμβρίου 2008 στα Γιάννενα.

Να ζήσουν τα νέα ζευγάρια, να ευτυχίσουν, απογόνους και όλα του κόσμου τα καλά να αποκτήσουν.

Συγχαρητήρια

— Η **Μαρούλα** του αείμνηστου Αλέκου **Γκούρη** και της Ανθούλας Τζιάσιου διορίστηκε νηπιαγωγός στη Ζάκυνθο. Θερμά συγχαρητήρια. Καλή σχολική χρονιά και μ' ένα καλό τυχερό.

Δέσποινα Γκερλέ Μπίτσα

Νέοι επιστήμονες

— Η **Μαρούλα** του αείμνηστου Αλέκου **Γκούρη** και της Ανθούλας Τζιάσιου διορίστηκε νηπιαγωγός στη Ζάκυνθο. Θερμά Συγχαρητήρια. Καλή σχολική χρονιά και μ' ένα καλό τυχερό.

Θάνατοι

— Ο συμπαθής πρακτικός μετεωρολόγος **Δημήτρης** του τρίτου από τα πέντε παιδιά του Θωμά **Βούρδου** και της Ανδρομάχης Λεππουργού που είχε γεννηθεί στις 14 Νοέμβρη 1928 αναπαύτηκε την Τρίτη 23 Ιουλίου του 2008. Ανάλαφρο το Τσεπελοβίτικο χώμα που τον σκέπασε. Θερμά συλλυπητήρια σ' όλους τους συγγενείς.

Δέσποινα Γκερλέ Μπίτσα

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ - ΔΩΡΕΕΣ

ΑΓΙΟΣ ΜΗΝΑΣ

– Για τις ανάγκες του Ιερού Ναού «Η Γέννηση της Θεοτόκου» Αγίου Μηνά ο **Γεώργιος Τσούκαλης** πρόσφερε το ποσό των 700 ευρώ.

Θερμές ευχαριστίες από την εκκλησιαστική επιτροπή.

ΒΙΤΣΑ

– Εις μνήμην **Άγγελου Κίτσιου** αντί στεφάνου το **Κληροδότημα Αγγελικής Παπάζογλου Βίτσας** κατέθεσε χρηματικό ποσό για τις ανάγκες της Ιεράς Μονής Προφήτου Ηλίου Βίτσας. Η Μοναστηριακή Επιτροπή Προφήτη Ηλίου ευχαριστεί.

– Εις μνήμην **Κων/νου Λαδιά** αντί στεφάνου κατέθεσαν χρηματικά ποσά για τις ανάγκες του Ιερού Ναού Κοιμ. Θεοτόκου Κάτω Βίτσας.

Οι οικογένειες:

– Γαβριήλ Παπαναστασίου (Δήμαρχος Κεντρικού Ζαγορίου)

– Κων/νου Βασδέκη του Γεωργίου

– Ιωάννου Τσαπούνη

– Ιωάννου & Γεωργίας Βασδέκη

– Δημητρίου Καραγιάννη

– Κων/νου Χαρίση του Ανδρέα

– Τα προσωπικό του Ριζαρείου Οικοτροφείου και Χειροτεχνικής Σχολής Μονοδενδρίου

Η εκκλησιαστική επιτροπή

Κάτω Βίτσας ευχαριστεί

Επίσης:

– Για τις ανάγκες της Ιεράς Μονής Προφήτου Ηλίου Βίτσας οι οικογένειες Βασιλείου Ζαρκάδα, Παρασκευής Φωτοπούλου και Ελευθερίου Ρίζου.

Η Μοναστηριακή Επιτροπή Προφήτη Ηλίου ευχαριστεί

ΕΛΑΦΟΤΟΠΟΣ

– Στη μνήμη αποθαμένων της Μαρίας Καραϊσκού 50Ε.

Δωρεές στον Ι. Ν. Κοιμήσεως Θεοτόκου στη μνήμη **Χαρίκλειας Σακελλαρίου:**

– Αμαλία Ματσούλη με τα παιδιά και εγγόνια της.

Οι οικογένειες:

– Κωνσταντίνου Σουσοπούλου

– Αλεξάνδρου Βαταβάλη

– Κωνσταντίνου Ζινδριλή

– ΟΜάνθου Παππά

– Γεωργίου Ζινδριλή

– Χριστοδούλου Ζινδριλή

– Άλκη Ντιναλέξη

– Κωνσταντίνου Καψάλη

– Γεωργίου Δούβλη στον Ι.

Ν. Αγίου Δημητρίου ΑΝΩ ΠΕΔΙΝΩΝ

– Ο **Θρασύβουλος** και η **Κάτια Λιόγκα** εις μνήμη της αγαπημένης τους κουμπάρας **Πιπίτσας Εμμανουήλ**, καταθέτουν το ποσόν των 50Ε, στην Ένωση Αποδήμων Ελαφοτό-

που, για έργα ανάπλασης στο χωριό μας.

– Η **Αλεξάνδρα Μανιάτη-Λιόγκα** εις μνήμη της αγαπημένης της νουνάς **Πιπίτσας Εμμανουήλ**, καταθέτει το ποσόν των 50Ε, στην Ένωση Αποδήμων Ελαφοτόπου, για έργα ανάπλασης στο Τσερβάρι μας.

ΚΑΤΩ ΣΟΥΔΕΝΑ

– Στη μνήμη του **Χρήστου Ράπτη** κατέθεσαν χρηματικά ποσά στον Π. Σύλλογο Κ. Σουδενών:

– Η οικογένειά του 300 Ε.

Οι οικογένειες:

– Βασίλη Τζιόβα

– Αθανασίου Τζιόβα

– Λιάνας και Γιάννη Μπέλλου

– Κική Βασδέκη-Χίνα

– Παναγιώτη Μάγγου

– Έλλης Δριγκοπούλου

– Γιώργου Καπελλίδη

– Ο Αγροτικός Συν/σμός Κάτω Πεδινών του οποίου ο εκλιπών ήταν μέλος.

Ο Σύλλογος ευχαριστεί

ΜΟΝΟΔΕΝΔΡΙ

– Το Κληροδότημα **Χριστόδουλου Ευθυμίου** στη μνήμη Άγγελου Κίτσου προσέφερε το χρηματικό ποσό 300 ευρώ για τον Ιερό Ναό Αγίου Αθανασίου Μονοδενδρίου.

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή ευχαριστεί θερμά.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

ΕΥΡΩ 100

Λαμπρίδης Βασίλειος

ΕΥΡΩ 50

Σωτήρης Σωτήρης
Τσέπη Ολυμπία
Καρράς Πολύβιος
Καρρά Ειρήνη
Βούρης Ζήσης
Καρατζά Σωτηρία
Μπαμπανάτσα Θάλεια
Κυριακάκου Γεωργία
Γεωργιάδης Πέτρος

ΕΥΡΩ 45

Γραβάνη-Δημοπούλου Έλλη
Κουμπή Σοφία

ΕΥΡΩ 40

Σιόλας Δημήτριος
Βαρτζοπούλου Νίτσα

ΕΥΡΩ 30

Βασδέκης Ευθύμιος
Κοματσέλη Κική
Σίμου Ευλαλία
Ζέιντ Ελένη
Αγγελόπουλος Νίκος

Πιστούλης Γιώργος
Παπαληθεία Έλλη
Πιτσινέλης Γιώργος
Πάσχος Νίκος
Τσουμάνη Ειρήνη

ΕΥΡΩ 20

Κοντοδήμος Κων/νος
Τσεργιογιάννης Θεόδωρος
Βάνας Ανδρέας
Αλεξίου Αλεξάνδρος
Τσατσόπουλος Αλέκος
Τσατσοπούλου Άννα
Τσατσοπούλου - Πρωτονοταρίου Ανταλένα
Εξάρχου Δημήτριος
Σκαμνέλος Ανδρέας

ΕΥΡΩ 15

Παπαγιαννόπουλος Δημήτριος
Σιαμπέτας Θωμάς
Παπαγεωργίου Γιώργος
Βακάμης Πέτρος
Γεωργία χήρα Νεοπτόλεμου
Βασδέκη

ΤΟ ΖΑΓΟΡΙ ΜΑΣ

Ιδρυτής:
ΚΙΜΩΝ ΚΥΡΙΑΖΗΣ
ΕΤΟΣ 1978

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:

ΙΣΤΟΡΙΚΗ
ΚΑΙ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗ
ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ:

ΤΖΙΟΒΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ Ι.Λ.Ε.Ζ.

Η ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ
ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ ΣΤΑΘΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΒΑΡΖΩΚΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ
ΓΙΑΝΝΑΚΟΣ ΕΥΡΥΠΙΔΗΣ
ΤΖΙΟΒΑΣ ΦΡΙΕΣ
ΤΣΑΟΥΣΗΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ

ΑΠΟ ΤΟ Δ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΓΚΕΚΗ ΔΗΜΗΤΡΙΟ
Πρόεδρος
ΝΤΙΝΑΛΕΞΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟ
Α' Αντιπρόεδρος
ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΣΑΒΒΑ
Β' Αντιπρόεδρος
ΤΖΙΟΒΑ ΒΑΣΙΛΗ
Γεν. Γραμματέα
ΤΣΕΚΟΥΡΑ ΙΩΑΝΝΗ
Ταμία
ΚΥΡΙΑΖΗ ΚΑΛΥ
Μέλος
ΖΑΧΑΡΗ ΓΕΩΡΓΙΟ
Μέλος
Αριστινίδην μέλη:
ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ-ΔΟΥΒΛΗ ΕΛΕΝΗ
ΣΥΚΙΩΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

ΒΑΚΑΜΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΚΙΚΟΠΟΥΛΟΣ ΜΕΝΕΛΑΟΣ
ΜΕΡΤΖΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΡΕΜΟΥ-ΤΣΟΥΠΗ ΜΑΡΙΑ
ΣΚΟΥΡΤΗ ΕΛΕΝΗ
ΥΦΑΝΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ - ΕΙΣΦΟΡΕΣ

Περιοδικό «Το ΖΑΓΟΡΙ μας»
Σίνα 4 Ιωάννινα 454 44
και στο Μυροπολείο
ΚΑΛΥ ΚΥΡΙΑΖΗ
Λόρδου Βύρωνος 21
Τηλ. 26510 26266
Ιωάννινα 45444

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Εσωτερικού 15 ΕΥΡΩ
Ευρώπης 40 ΕΥΡΩ
Εκτός Ευρώπης 50 \$ ΗΠΑ

ΔΙΕΚΠΕΡΑΙΩΣΗ

ΡΟΥΛΑ ΕΥΘΥΜΙΟΥ

Τυπογραφεία:

Μ. ΔΟΥΒΛΗ - Π. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
28ης Οκτωβρίου 41 (Στοά Καμπέση)
Τηλ. 26510 20544 - 26510 27845
Ιωάννινα 454 44

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ

– Η Μαρκεσία-Βίκη Χατζηπαύλου προσέφερε στο περιοδικό μας το ποσό των 100 ευρώ στη μνήμη Χρήστου Ράπτη, αγαπητού φίλου και εξαίρετου ανθρώπου.

– Η Τσουμάνη Ειρήνη προσέφερε στο περιοδικό μας το ποσό των 20 ευρώ στη μνήμη Άγγελου Κίτσου.

– Ο Π.Α. Βοκοτόπουλος προσέφερε στο περιοδικό μας το ποσό των 200 ευρώ στη μνήμη Άγγελου Κίτσου.

– Η Κατερίνα (Ρένα) Διαμαντή-Λούκα στην μνήμη της αγαπημένης της μητέρας Μερόπης (Πόπης) Διαμαντή προσέφερε στο περιοδικό μας το ποσό των 50 ευρώ.

Το Δ.Σ. της ΙΛΕΖ ευχαριστεί θερμά.